

Glasnik

Medicinskog fakulteta u Splitu

ISSN 1846-7946

Vol. 4, br. 2, listopad 2011.

**Studenti bez granica: Bol, Vela Luka,
Ljubljana, Francuska, Riva, Svjetski
dan hipertenzije...**

**Predsjednikov posjet: Pripreme, Iza
kulisa, Sve predsjednikove žene**

Dobrodošlica brucošima

Kao što smo u prošlom broju obećali, početkom nove akademske godine imate priliku čitati i novi broj Glasnika. Želja nam je bila dočekati brucoše i poželjeti im dobrodošlicu i sreću u onome što ih čeka u nadolazećim godinama (a trebat će im!!!).

U godinama koje vas čekaju bit će uspona i padova, neprospavanih noći i napornih dana, ali i nezaboravnoga osjećaja ponosa kad položite teški ispit. U početku će se sve naglo urotiti protiv vas. Knjiga (k'o kuća) će čekati za stolom, prijatelji će se ljutiti jer ste ih zanemarili, roditelji će misliti da gubite razum, a profesori će cijeloj situaciji pridonositi svaki na svoj način. Srećom je sve to kratkoga vijeka (relativno). Poštovanje i divljenje zamjenit će početni (neopravdani) strah od profesora, roditelji će se prilagoditi svijetu kojem pripadate, a s novim društvom provest ćete najbolje trenutke u životu. Ali uvijek ostaje isti "neprijatelj" – knjiga – i bude tako do kraja. Kad vam već bude puna kapa svega; kad ne možete podnijeti niti jedno jedino slovo (a kamoli rečenicu punu izraza koje više uopće ne razumijete); kad ništa više ne ulazi u glavu i kad sve te knjige poželite baciti kroz prozor, shvatite da ste uspješno završili 5. godinu i da je ostala još samo jedna.

Sada vam, kao studentica 6. godine (PREŽIVJELA sve gore navedeno), mogu samo reći: Eh, da mi je sadašnja pamet...

Uz učenje, zabavu, izlete i terensku nastavu, intelektualna okupljanja i kongrese, tu smo i mi, Uredništvo Glasnika, da vas o svemu tome obavijestimo. Još vam jednom želim sreću u budućem školovanju, kao i svim ostalim (bivšim, sadašnjim i budućim) studentima našega fakulteta.

"...sve bih opet ponovo!"

Slavica Jurić

studentska urednica Glasnika

Dobrodošlica novoj upravi

S novom akademskom godinom dolazi nam nova uprava dekana prof. dr. sc. Dragana Ljutića. Rad u fakultetskoj upravi zna biti vrlo frustrirajući jer uključuje odluke koje pogadaju više od tisuću studenata i zaposlenika. Osobito ako se odlukama želi mijenjati postojeće stanje, jer malo ljudi voli promjene. Međutim, promjene su nužne da bismo bili uspješni, kako u evoluciji vrsta, tako i u evoluciji ustanove. Uredništvo Glasnika novoj upravi Fakulteta želi uspješan rad, a studentima i zaposlenicima dobru prilagodbu na promjene.

Ljilja Pujjak
Glavna urednica,

			Livia Puljak Iza kulisa predsjedničkoga posjeta
Slavica Jurić i Livia Puljak Uvodnici	02	23	
Kazalo	03	24	Foto serijal Sve predsjednikove žene
Ante Mihovilović 7. ISABS konferencija	04	26	Ivica Grković Jedan klik mišem i dobiješ sve što hoćeš – Kratka priča o velikom poslu informatizacije nastave
Marija Odak Studentica na nacionalnom ORL kongresu: noćna mora ili nagrada?	05	27	Lana Bošnjak Znanstvena produkcija Medicinskoga fakulteta u Splitu; godina: 2010
Slavica Jurić Jugo se sprem... kako su studenti medicine uspješno obilježili Svjetski dan hipertenzije	06	28	Ana Utrobičić Digitalna knjižnica u izgradnji
Rina Pejković Alternativni izborni predmeti – 6. hrvatski kongres ginekologa i opstetričara	07	29	Josip Barić Nešto posve novo: dopunska isprava o studiju
Matija Borić S Fizikalnom medicinom u Veloj Luci: Uspomene će mi samo ostati...	07	30	Julije Meštrović Predstavljen siveučilišni udžbenik "Hitna stanja u pedijatriji"
Mirko Tandara Poročilo u Zmajskom gradu	08	31	Ana Čulina Održan prvi FEBS-ov tečaj na MEFST-u / Priljev mozgova: Ivana Novak – znanstvenica s inozemnim iskustvom
Marko Šimunović i Martina Paradžik Priča iz Francuske: Ono sam što želim biti	10	33	Dario Sambunjak Polugodišnji sastanak Cochrane kolaboracije – jedan od najuspješnijih skupova na našem fakultetu 2011. godine
Marin Viđak Laboratoriј slave: iza kulisa	12	34	Dario Sambunjak Alessandro Liberati: Imate priliku biti predvodnici u razvoju regionalnih Cochrane aktivnosti
Ante Mihovilović Održani izbori za Studentski zbor Sveučilišta u Splitu	13	35	Dario Sambunjak Akademski snobizam je ne priznavati sustavni pregled literature kao istraživanje
Ante Mihovilović Održani izbori u HAZ-u	13	38	Filip Klarić Kukuz Sapunica "zgrade B i C": davno počelo, a nikako da se završi
Ante Mihovilović Imenovani zamjenici studentskoga pravobranitelja	14	38	Livia Puljak Hrvatska zaklada za znanost u gostima
Andrija Babić Prvi susret studentskih zborova hrvatskih medicinskih fakulteta – Split 2011.	14	39	Lana Bošnjak Ljetna škola znanstvene komunikacije 2011.
Foto Žulj	15	41	Zdeslav Benzon Zbor Splitski liječnici pjevači traže nove glasove (dobrodošli su i stomatolozi)
Slavica Jurić Dobro ozračje preduvjet je za uspjeh	16	42	Popis: Diplomirani na medicini
Matko Marušić Hvala za dvije sjajne godine	19	42	Popis: Diplomirani na stručnim studijima
Andrija Babić Dan Fakulteta u organizaciji našega Studentskog zbora	20	43	Popis magistriranih, doktoriranih
Andrija Babić Svečana sjednica Fakultetskoga vijeća s predsjednikom Josipovićem	21	44	Foto strip
		44	Impressum

7. ISABS KONFERENCIJA

7. ISABS konferencija o forenzici i antropološkoj i medicinskoj genetici održana je od 20. do 24. lipnja u Bolu na Braču. Taj vrhunski znanstveni kongres već uobičajeno gostuje u Splitsko-dalmatinskoj županiji i ugošćuje mnogo najvećih svjetskih znanstvenih imena iz područja biomedicine i zdravstva.

Ove godine su, možda po prvi put u svijetu, na kongresu takvoga međunarodnog značaja veliku ulogu kao aktivni sudionici odigrali studenti splitskoga Medicinskog fakulteta. Naime, 56 studenata splitske Medicine je, zahvaljujući dekanu prof. dr. sc. Matku Marušiću i glavnom organizatoru Kongresa, prof. dr. sc. Draganu Primorcu, imalo privilegiju sudjelovati u novom projektu konkretne "vizualizacije" znanstvene produktivne misli i na taj način aktivno pridonijeti snažnoj međunarodnoj afirmaciji svojega fakulteta, ali i uspostavljanju nove vrste edukativnih metoda u medicini. Sudjelovanjem na Kongresu splitski su studenti dobili napisanu dopusnicu da o znanosti, znanstvenim rezultatima i znanstvenoj logici debatiraju jednako sa svojim kolegama s drugih fakulteta i s velikim svjetskim znanstvenicima. Ideja profesora Marušića i Primorca bila je da se studentima omogući stvarni doživljaj znanosti, upoznavanje tajne stvaranja ljudskoga znanja i putova kojima se do njega dolazi. (Prof. Marušić obvezno naglašava i veličinu napora, koncentracije i ljubavi koja za to treba.) Tako smo, slobodno i bez pritiska nastavne obveze, mogli formirati nova mišljenja i zauzimati nove stavove o valjanosti i potrebi znanosti kao neraskidiva sastavnoga dijela suvremene medicine. Shvatili smo što znači znanstveno-kritičko razmišljanje (prije smo se čudili zašto o tome stalno govore na predmetu Istraživanja u biomedicini i zdravstvu), nepostojanje lakih rješenja i rješavanje problema objektivno i mukotrpno, do zaključaka koje se može (imora) braniti argumentom snage brojeva i jerojatnosti njihove pouzdanosti. Tek smo tamo shvatili da je potrebno napraviti objaviti stotine znanstvenih radova da bi se u knjizi iz koje učimo pojavila jedna rečenica novoga znanja. Iako se znanstveno istraživanje čini teškim i nikada dovršenim poslom, kongres takvoga kalibra doveo nas je na sam izvor nastajanja ljudskoga znanja i dokazao da sve to vrijedi truda.

Sabiranjem studentskih dojmova nakon Kongresa naši mentorji, organizatori, pa i šira javnost (putem televizijskih emisija i novinskih napisu) mogli su zaključiti da su studenti potpuno prihvatali savjete svojih mentora i da su u svakoj prigodi isticali da se njihovo prijašnje razmišljanje o beskrajno nezanimljivoj znanosti potpuno okrenulo "za 180 stupnjeva" (TV izjava jednoga kolege, budućega ortopeda).

Napravljen je još jedan iskorak, a to je da su studenti i organizacijski odbor Kongresa s upravom Fakulteta dogovorili da se sudjelovanje na Kongresu vrednuje kao izborni pred-

met bodovan odgovarajućim ECTS bodovima. U tom je cilju svakom studentu osiguran mentor koji ga je pripremio za ozbiljne edukacijske i motivacijske razgovore s vodećim svjetskim stručnjacima, predavačima na Kongresu. Nakon petodnevnih slušanja predavanja, mentoriranja i zajedničkih cheese and wine susreta, student je bio dužan napisati esej na zadanu temu i na taj način prezentirati uspješnost prikupljanja znanja i usvajanja osnovnih pravila znanstvenoistraživačkoga rada. Hrvatski mentorи studenata su bili najbliži suradnici prof. Primorca, i to doc. dr. sc. Alan Ivković, dr. Ivana Šamija Projić, dr. sc. Ante Ivkošić, dr. sc. Ivana Erceg Ivkošić, dr. sc. Vedrana Škarо, doc. dr. sc. Inga Marijanović i prof. dr. sc. Damir Marjanović. Od inozemnih mentorа valja istaknuti prof. Christophera Evansa, koji se bavi genskom terapijom bolesti kosti i hrskavica, te prof. Hakon Leffler i prof. Erdmann Rapp, koji se bave glikoproteinima i glikanima kao potencijalnim biomarkerima u različitim bolestima. U području novih pristupa u liječenju i dijagnostici karcinoma, izmeđу ostalih, mentorи su bili prof. Malcolm Brenner, prof. George Vasmatzis, prof. Yuri Kogan, prof. Stanimir Vuk-Pavlović i prof. Filippo Castiglione. U ginekološkim temama mentorи su bili prof. Simcha Yagel, prof. Eliezer Shalev, prof. Ofer Klein i prof. Esther Guetta. Ne smijemo zaboraviti vrijedne lekcije koje su nam uputili prof. Henry

C. Lee te prof. Timothy Palmbach, prof. Moses Schanfield, prof. Mitchel Holland, prof. Frederick Bieber i mnogi drugi.

Povodom toga velikog događaja studentи koji su ovaj kongres odradili i kao izborni predmet, pozvani su u jednosatnu emisiju na Televiziju Jadran, gdje su iznijeli svoja viđenja i doživljaje s kongresa (<http://www.mefst.hr/default.aspx?id=1656>). Također su o tom jedinstvenom obrazovnom iskoraku izvjestili i Hrvatska radiotelevizija te svi tiskani mediji, a u srpanjskom je broju sveučilišnoga glasnika Universitas objavljen veliki članak s fotografijama. Čini se da smo napravili nešto važno i lijepo, ne samo za sebe i svoju osobnu afirmaciju nego i za promociju našega fakulteta.

Svi mi studentи koji smo sudjelovali zahvalni smo prof. dr. sc. Matku Marušiću, dekanu splitskoga Medicinskog fakulteta i prof. dr. sc. Dragunu Primorcu, glavnom organizatoru 7. ISABS konferencije na ukazanom povjerenju, a ja dodatno zahvaljujem kolegama Ivanu Šimundžи, Ivani Vujević i Anti Pojatini na pomoći koju su mi pružili u organizaciji ovoga studentskog pothvata. Profesori Marušić i Primorac su se složili da smo odradili dobar posao, te su zagrljajima, kavom i sokovima (i obveznim ponudama stipendija u Americi) poručili da ih nismo iznevjerili ni u najoptimističnijim očekivanjima.

Ante Mihovilović,
član odbora 7. ISABS konferencije za studentе

Studentica na nacionalnom ORL kongresu: noćna mora ili nagrada?

Kao da sam prije sto godina zakucala na vrata docentice Željke Roje sa željom da mi bude mentorica na diplomskom radu. Ljubazno, ali rezolutno dala mi je do znanja da se od mene očekuje aktivan rad, publiciranje rada koji proizide iz istraživanja i nastup na nacionalnom ORL kongresu s prezentacijom rezultata. Bila sam malo zatečena, ali uz prave argumente pristala sam, iako me sudjelovanje na kongresu bilo kakvog karaktera nikad nije osobito privlačilo. Strah od nepoznatoga, hrpa poznatih i većina nepoznatih ljudi u lovu na nova saznanja i razmjenu mišljenja samo su neki od razloga zbog kojih sam zazirala od takvih okupljanja. Kad mi je bilo predloženo da budem dio toga intelektualnog "kolača", prvo što sam pomislila bilo je: "Pa gdje ste mene našli? Ne mogu ja to!" No, nakon par konstruktivnih razgovora s meni dragim ljudima, ipak su me uspjeli nagovoriti, objasnivši mi da je to prilika koja se ne smije propustiti i kako sam posve kompetentna održati jedno predavanje čiju tematiku "držim u šaci".

Tada sam s malo više samopouzdanja krenula u pripremu. Čitala sam, ponavljala već davno usvojeno gradivo, potpuno sigurna u svoje sposobnosti, iako mi je trema tih dana okupirala i srce i um. Pomisao na mnoštvo doktora medicine

koji ne skidaju pogled s mene i čije me uši pozorno slušaju izazivala mi je groznicu.

Napokon je stigao i taj dan. Skupila sam hrabrosti i odradila to kako sam najbolje znala. Trema je i dalje bila prisutna, ali ona pozitivna, koja nije narušavala cijelokupnu ideju moga izlaganja. Na posljetku sam bila zadovoljna i ponosna što sam to izvela smisleno i što se nisam "izblamirala" pred publikom koju su sačinjavali ne samo neznanci nego i osobe

koje su mi uvelike pomogle pri samom studiju medicine, koji su mi bili zahvalni i dobri mentorji i zbog kojih danas mogu reći da sam studij uspješno privela kraju. Kako to obično biva, nakon svih prezentacija, konstatacija i umnih kombinacija, stiglo je vrijeme za opuštanje. Jelo se, pilo i pričalo do dugo u noć, posve zaboravivši prvotni razlog okupljanja. Pomislila sam: "pa i doktori mogu biti zabavni", odagnavši odmah potom tu misao jer sam shvatila kako će biti jedna

od njih, tj. kako jesam jedna od njih i ne želim da me drugi tako doživljavaju.

Bilo je to lijepo iskustvo koje se ne može zaboraviti, oslobođilo me donekle straha od javnog nastupa i promijenilo percepciju o ljudima za koje sam pogrešno mislila da ih zanima samo pisana riječ. I zato, hvala mojoj mentorici doc. Željki Roje, koja je vjerovala u men!

Marija Odak

studentica 6. godine studija Medicine

Jugo se sprem... - kako su studenti medicine uspješno obilježili Svjetski dan hipertenzije

Sve je započelo na Prvom susretu studentskih zborova hrvatskih medicinskih fakulteta – Split 2011., koji se održao u ožujku ove godine. Tada je dogovoren, između ostalog, zajedničko obilježavanje Svjetskoga dana hipertenzije – 16. svibnja. U suradnji s Crvenim križem i tvrtkom Boeringer Ingelheim organizirana je humanitarna akcija Izmjerimo tlak 1.

Akciju su podržala sva četiri medicinska fakulteta pa su tako studenti u Zagrebu, Rijeci, Osijeku i Splitu provodili aktivnost mjerjenja tlaka građanima u periodu od 9 do 13 h. Splitsku ekipu za mjerjenje tlaka činili su studenti Tea Novaković, Tea Caktaš, Petar Poljak, Marko Brekalo, Matija Borić, Andrija Babić i Slavica Jurić. S dozvolom za postavljanje šatora, spustili smo se na Rivo. Međutim, zbog gospode Juga i Kiše naše namjere postale su nemoguća misija. Nekoliko prolaznika i građevinskih djelatnika svjedočilo je neuspjehom podizanju šatora i lijepljenju plakata. Nervoza je porasla kad se Riva naglo ispraznila zbog nevremena. Srećom, duh nam nije potonuo, pa smo se onako pokisli smjestili za jedan stand (možda nam je i za to trebala dozvola?!). Dok su jedni lijepili plakate (uspješno il' ne baš), drugi su postavljali

materijale na vidjelo (onima koji su pretrčavali Rivom bez kišobrana), a treći su kupovali čarape jer je jako zahladilo. Iako ništa nije počelo kako treba, vrijeme se, na veselje svih, nenadano popravljalo. Kiša je prestala padati i Riva se punila ljudima.

Napokon nam je krenulo. U početku, oni koji su prilazili suzdržano bi pitali: "Plaća li se?", a mi smo jasno i glasno objašnjavali: "Besplatno mjerjenje tlaka!". Oni malo hrabriji postavljali su pitanja poput: "A mirite li cukar?" Odgovarali smo: "Ne, mjerimo tlak, danas je Svjetski dan hipertenzije!" Malo po malo, ljudi su se skupljali pa smo odjednom postali svjesni da nas je premalo. Redovi su bili sve veći, savjetovanje je sve duže trajalo, a ispunjavanje anketa dobilo je na svojoj važnosti. Zaustavljeni su se mladi i stari, poznati i nepoznati, domaći i turisti. Zahvaljujući spretnom vođenju akcije, uskoro smo postali atrakcija po tom ružnom vremenu.

Na kraju cijele priče, ispalo je bolje nego što smo zamišljali. Kako ide poznata poslovica Post nubila phoebus, tako je bilo i nama (osim što je kiša popodne opet padala).

Slavica Jurić,
studentica 6. godine studija Medicine

ALTERNATIVNI IZBORNI PREDMETI

6. hrvatski kongres ginekologa i opstetričara

Urazdoblju između 26. i 29. svibnja 2011. godine održavao se 6. hrvatski kongres ginekologa i opstetričara, u hotelu Le Meridien Lav. Na Kongresu je obrađen veći broj zanimljivih tema od kojih me se posebno dojmila prezentacija ultrazvučne dijagnostike fetusa na ultrazvučnim uređajima sa 3-4D aplikacijama. Prikaz fetusa u prvom tromjesečju trudnoće, kada je moguće prikazati nosne kosti, izmjeriti nuhalni nabor, doplerom provjeriti protok u *ductus venosus* ili postojanje trikuspidalne regurgitacije, kao i translucencije u području diencefalona uistinu me impresionirao. Prikazano je kako pretraživanje markera za kromosomopatije uz uredan kombinirani test probira daje vrlo veliku pouzdanost u uredan kariotip djeteta. To je zapravo *screening* kojem se teži, neinvazivne metode visoke pouzdanosti. Time se smanjuje broj trudnica koje se u daljnjoj skrbi podvrgavaju amniocentezi, koja je invazivna pretraga i nastoji se reducirati broj nepotrebnih zahvata.

Nadalje bih izdvojila vrlo opsežnu diskusiju oko izrade postupnika za jedinstveno postupanje oko kolposkopskih

nalaza: terminologije, kao i opsega pretraga za pojedini nalaz. Svi su sudionici imali upitnike u koje su na pojedinu temu davali svoje sugestije ili su se složili sa predloženim oblikom postupka.

Uistinu sam uživala na Kongresu slušajući o novim dostignućima medicine, a posebno na svečanoj večeri kada sam razgovarala s predavačima, raznim liječnicima i uživala u plesovima. Uz ugodno i korisno iskustvo, mnogo naučenih novih stvari, dobru zabavu nakon predavanja, još je jedna pozitivna strana sudjelovanja na kongresu: ove godine posjet kongresu ili sudjelovanje u bilo kakvim sličnim događanjima bio je nagrađen, jer nam je sudjelovanje priznato kao izborni predmet. Osim ovoga kongresa, bili su tu još ISABS, kongres iz oftalmologije i mnogi drugi.

Koristim ovu priliku da zahvalim svima koji su nam to omogućili.

Rina Pejković,
studentica 6. godine studija Medicine

S Fizikalnom medicinom u Veloj Luci: *Uspomene će mi samo ostati...*

Tko kaže da nastava MORA biti dosadna? Tu teoriju odavno su opovrgnuli studenti medicine jer su nakon posjeta Veloj Luci, u sklopu nastave kolegija Fizikalne medicine, svi jednoglasno podržali terensku nastavu.

Uvala Kale sa svojim izvorom radioaktivne vode Kalac, smještena u dubini velolučkog zaljeva, udomila je stacionar, a potom i Specijalnu bolnicu za medicinsku rehabilitaciju. Iako

je glas o ljekovitosti mulja u uvali bio poznat i prije, tek je 1972. godine inicirana gradnja lječilišta izgrađenog 1977. godine. Oko laika, gledajući izvana, ne vidi puno razlike iz te za nas daleke 1977., ali su metode liječenja i te kako napredovale. Kao što bolesnici osjećaju blagodati ugodne otočke klime daleko od užurbanosti grada, tako su i ovogodišnji studenti osjetili svu moć i gostoprимstvo ove male otočke zajednice.

Suradnja Medicinskog fakulteta i bolnice Kalos traje oko osam godina. Studenti pete godine studija Medicine iz kolegija Fizikalna medicina već godinama dio praktične nastave, osim u splitskim toplicama, imaju priliku odraditi u Veloj Luci. Ove godine je tom vidu nastave prisustvovalo 58 studenata koji su od 20. do 22. ožujka imali priliku vidjeti metode liječenja i rehabilitacije na svim odjelima bolnice. Pod vodstvom prof. dr. sc. Tonka Vlaka i dr. Ivanke Marinović ostvarena je kvalitetna suradnja s djelatnicima bolnice koji su nam pružili izvrsnu nastavu, a potom i priliku za odmor i upoznavanje opjevane Vele Luke.

Iako je naglasak putovanja u Veli Luku bio na praktičnom upotpunjavanju znanja koje smo usvojili na spomenutom kolegiju, ne bismo smjeli zanemariti ni druženje i zabavu kojih uistinu nije manjkalo. Mnogi se studenti druže i izvan predavaonica i bijelih bolničkih uniformi, no ipak nam je bilo zanimljivo naći se u mnogo opuštenijem i stresa lišenom okruženju. Nakon dana i noći provedenih nad knjigom ne treba puno za opuštanje. Bilo je tu pjesme i plesa, veseloga društva, stvaranja novih i osvježenja starih prijateljstava. Činilo se da smo unijeli malo života u pustoš otoka u zadnjim danima zime.

Studentima je preostalo jedino zahvaliti upravi i osoblju bolnice na njihovu srdačnom odnosu prema svakom od nas. Prof. dr. sc. Vlak i dr. Marinović bili su izvrsni u nastavnom, ali i u voditeljskom dijelu puta. Nadamo se da ih nismo pokolebali te da će i narednih godina organizirati ovakav oblik nastave. Ovom im se prilikom od srca zahvaljujem u ime svih. Vjerojatno je i ovaj izlet u studentima pobudio više volje za učenjem, što se moglo vidjeti na odličnim rezultatima ispita iz Fizikalne medicine.

... i dok je Ošjak zatvarao pogled na Veli Luku, noć je skrivala duboko plavetnilo. Tu tišinu narušavala je jedino pjesma koju će dogodine pjevati neki novi studenti...

Matija Borić
student 6. godine studija Medicine

Poročilo u Zmajskom gradu

Ljeto 2011. godine za nas će zauvijek ostati u posebnom sjećanju. Tada smo, naime, posjetili predivan grad Ljubljani, glavni grad susjedne nam Slovenije, prikladno smješten u centru države što nam omogućuje upoznavanje mnoštva različitih karakteristika koje odlikuju čitavu državu na jednom jedinstvenom mjestu. Ljubljana je grad koji je svojim zelenim površinama, brojnim šetalistima te biciklističkim stazama jako gostoljubiv i srdačan grad u kojem je jednostavno nemoguće ne osjećati se ugodno. U turističkim oglasima opisuje se kao grad koji je dovoljno velik da bi mogao sadržavati sve što glavni grad jedne države treba posjedovati, a s druge je strane dovoljno malen kako bi sačuvao individualnost svojih stanovnika (267 000 stanovnika).

Nama najljepši dio Ljubljane sami je centar, koji je u potpunosti formiran uz rijeku Ljubljanicu, koja je i povezana uz legendu o postanku grada. Naime, prema jednoj od najpoznatijih legendi, utemeljitelj Ljubljane je bio grčki princ Jason, koji je zajedno sa svojom pratinjom u pohodima od Crnog mora, preko rijeke Save došao do rijeke Ljubljanice. Upravo na ovom području princ je naišao na grozno čudo-

više koje je napao i porazio. Čudovište je bilo zmaj, koji je nakon ovoga događaja postao simbol grada i dolaskom u ovaj grad upravo njega uočavate na svakom važnom mjestu, a u samom centru nalazi se i Zmajski most, na kojem s objiju strana puta postoje dva velika kipa zmaja.

No, nijedan napisani članak, podatci ni činjenice ne mogu zamijeniti osobno iskustvo koje ostaje urezano za čitav život. Naš zadatak na ovom putovanju bio je usmjeren ka radu na Medicinskom fakultetu u Ljubljani, na Katedri za obiteljsku medicinu. Nakon dolaska u grad, susreli smo se s gospodicom Mašom, koja ja bila zadužena za nas i koja nas je svojim srdačnim i prijateljskim pristupom uvela u "slovensko stanje uma". Nakon prvotnoga upoznavanj sa okolinom koja je sada postala naš drugi dom na mjesec dana, krenuli smo na fakultet kako bismo marljivo započeli s radom i pokazali Slovincima i "splitsko stanje uma". Na čelu slovenskih snaga dočekao nas je čuveni profesor Igor Švab, uz prisutnost kolega s katedre. Nakon upoznavanja i obostranog predstavljanja, kako nas kao pojedinaca, tako i zemlje, grada i fakulteta koji predstavljamo, krenuli smo na ono što najbolje znamo: rad :).

Ana, Dubravka i Mirko u centru Ljubljane

Ana i Dubravka ispred Univerzitetnoga kliničkog centra

Zajednička slika s domaćinima, profesorom Švabom i Mašom Serec

Studenti i Maša

Na početku smo bili suočeni s prvoim preprekom koju smo morali svladati: razumjeti i sporazumijevati se na slovenskom. Naime, čitava literatura i rad bio je na slovenskom (a svaki članak na engleskom činio se kao dar s neba). Kako nitko od nas troje ranije nije imao nikakvoga iskustva sa spomenutim jezikom, polako smo krenuli s prevladavanjem prve i najteže stepenice. Iako nije bilo lako snaći se u moru svega novoga, uspješno smo prešli preko ovoga pa nam se nekako nakon toga sve činilo tako lako i bezopasno. Iako je slovenski bio okosnica za početak rada, ujedno je bio i ključ za bolje upoznavanje s različitim znamenitostima i dragocjenostima ovoga prekrasnog grada i njegovih stanovnika. Upoznali smo Ljubljani koja nam je omogućila spoj rada i zabave, činilo nam se kao da svaki naporan dan na fakultetu biva deseterostruko nagrađen.

Svaki novi dan pružao je novo poznanstvo, lijepu riječ, ugodno iskustvo ili veličanstven prizor. Bilo nam je fascinantno kako jedan tako malen grad čuva tako veliku dušu, pitali smo se odakle sve ta iznenađenja izviru. Nevjerojatno, ali iz dana u dan zadovoljstvo je samo raslo. S druge strane, u radnom dijelu boravka, domaćini na Fakultetu upoznali su nas s onim što im ispunjava svakodnevnicu i što najbolje znaju: obiteljska medicina u Sloveniji. Profesor Švab je osoba koja mnogo zna i radi na ovom području pa je bilo pravo zadovoljstvo raditi s pravim profesionalcem. U pojedinim trenutcima nismo mogli vjerovati da imamo čast surađivati s tako velikom ličnosti, osobom koja iznimno puno zna, ali i dalje je skromna, jednostavna i impresionirajuće pristupačna. Zagledno smo sebi postavili cilj otkriti i definirati kako obitelji u slovenskoj populaciji reagiraju na bolest, kakav utjecaj bolest ostavlja na obitelj te kakav je životni stil, stav prema bolesti i općenito briga među pojedincima u različitim tipovima prisutnih obitelji.

Prvi je korak ispunjen razgovorom i evidentiranjem svih potrebnih stavki s članovima obitelji čime su nastala *Poročila o družini* (Izvješća o obiteljima). Potom je uslijedilo unošenje i obrađivanje podataka s nadom da ćemo našim istraživačkim radom doći do rezultata koji će nam ukazati na eventualne pozitivnosti i negativnosti te funkcioniranje kako u cjelini tako i pojedinačno. Sa stalno prisutnom strepnjom hoće li naš rad urodit plodom, uspjeli smo doći do našega cilja i napisati rad koji se na početku činio kao sjajna zamisao za ostvarenje našega hrvatsko-slovenskog sna. Nadamo se da će i znanstveni svijet prihvati naš san te tako potvrditi kraj jedne i početak brojnih drugih suradnji na istoj relaciji, a nama uvijek ostaje zapečaćeno divno iskustvo kojem smo svjedočili boravkom u susjednoj *deželi*.

Ana Sanader,
studentica 4. godine studija Medicine
Dubravka Komić,
studentica 2. godine studija Medicine
Mirko Tandara,
student 3. godine studija Medicine

Priča iz Francuske: Ono sam što želim biti

STUDENTI MARTINA PARADŽIK I MARKO ŠIMUNOVIĆ S CROMSIC-OVE RAZMJENE U FRANCUSKOJ VRATILI SU SE S BROJNIM POZITIVNIM ISKUSTVIMA I INTERVJUOM S PROF. PIERRE-JEANOM PISELLOM, PROČELNIKOM KLINIKE ZA OFTALMOLOGIJU SVEUČILIŠNE BOLNICE U TOURSU U FRANCUSKOJ

O duševljeni odnosom liječnik-mentor-student, odlučili smo zabilježiti nekoliko crtica o divnim mentorima i odličnoj atmosferi na Oftalmologiji. U *Service d'Ophthalmologie* posla je puno, vjerojatno kao i na mnogim drugim odjelima diljem svijeta, no ovdje nema mesta tuzi i žaljenju. Naprotiv, ozračje koje vlada među kolegama doktorima, medicinskim sestrama, administrativnim osobljem i studentima iznimno je korektno, prijateljski, bez nepotrebnoga animoziteta.

Krenuvši prema Zapadu, očekivali smo hladnije ljude, pune posla i bez ljubavi prema drugima, a dobili smo upravo suprotno. Tko je zaslužan za takvu atmosferu – upitali smo šefa odjela, prof. Pierre-Jeanu Pisella, pročelnika Klinike za oftalmologiju Sveučilišne bolnice u Toursu, gradiću veličine Splita, nepunih sat vremena udaljenog od Pariza, gdje smo proveli cijeli kolovoz na studentskoj razmjeni preko CroMSIC-a.

Tko ili što je zaslužan za dobru atmosferu na Oftalmologiji? Otkrijte nam Vašu tajnu.

Mislim da ste postavili dobro pitanje. Tajna je u sreći. To znači da kad se probudiš ujutro i sretan si što ideš na posao, iako znaš da te čeka puno posla, bit će dobra atmosfera. Voditelj odjela je osoba koja bi trebala biti primjer drugima. Nadam se da i jest tako, da kada me vidite kako radim u operacijskoj dvorani, na konzultacijama s pacijentima, pomislite kako sam radostan. Kada radite neki posao i zadovoljni ste što ga radite, tu je uvijek i dobro okruženje. Iako se puno radi, iako neki pacijent nisu za suradnju, trebamo to prihvati i nastojati pomoći svima: studentima, pacijentima, medicinskim sestrama, da budu sretni na isti način. To je moja tajna.

Primjetili smo da je na odjelu puno mladih ljudi: specijalista, specijalizanata, studenata. Je li i koliko je važno poučavanje mladih?

Poučavanje mladih predstavlja važnu i potrebnu stvar. Za mene je važno biti okružen mlađim ljudima te im dati viziju o tome kako izgleda pravi posao. Ukoliko vi, kao studenti, provedete sa mnom nekoliko dana ili tjedana, te po povratku kući želite raditi posao poput mene i mojih liječnika, onda je to uspjeh. Ne zato što smo mi najbolji u svojem poslu, iako se trudimo biti, nego zato što je dobar učitelj netko tko nastoji studentima prenijeti svoje misli i iskustva. Jednako je razmišljanje kao i za prvo pitanje. Tajna je u davanju. Naš liječnički rad jest davanje za znanost; poučavanje je davanje

Naši studenti s prof. Pierre-Jeanom Pisellom

Kada prof. Pisella nije na odjelu, može biti miran jer zna da ga mijenjaju spretne mlade ruke zamjenika šefa Klinike za oftalmologiju, dr. Yannicka Nocheza

Dream team Oftalmologije iz Toursa (s lijeva na desno): Martina, Marko, Al Haj, Yannick, Christian, Axel i Guillaume

vremena i strpljenja studentima; rad s pacijentima je davanje. Tek kada liječnik posjeduje tu vrlinu, može biti u potpunosti zadovoljan svojim radom.

U Hrvatskoj je uobičajeno da su pročelnici odjela i zavoda liječnici s višegodišnjim iskustvom i radom u svojoj specijalnosti. Teško je ne zamjetiti da na Oftalmologiji situacija nije takva, odnosno da ste Vi mlađi od Vaših kolega u Hrvatskoj?

Prije deset godina, kada sam došao ovdje, zatekao sam voditelja odjela koji je tada imao 65 godina. Moja je velika prilika bila to što sam tada imao 34 godine. Zbog toga što sam bio jako mlad, mogao sam razviti svoju viziju odjela i zadržati je godinama. Nadam se da će neki novi Martina i Marko za dvadeset godina pronaći staroga voditelja odjela u istom ovom uredu.

Jednako kao što nas je oduševio mlađi tim liječnika, tako smo ostali zadivljeni i novom zgradom koja je otvorena prije mjesec dana, novim uređajima, praktički novim odjelom. Je li to bilo lako ostvarivo?

Nikada i nigrde nije lako ostvarivo. Ni u Splitu, ni u Toursu, Parizu ili Americi. Razlika između rada u privatnoj praksi i javnoj bolnici jest u tome što se u javnoj bolnici ne koristi vlastiti novac. Koristi se novac svih ljudi te je potrebno opravdati traženi novac kako bismo bili sigurni da je dobro uložen te da će koristiti većini ljudi. Po dolasku u Tours zatekao sam starijega šefa koji nije bio siguran u sebe i svoje mjesto u novim tehnologijama, za razliku od mene koji sam znao da želim i trebam većinu novih stvari. Uvijek je potrebno bolničkoj administraciji detaljno pojasniti da projekt koji želimo uistinu i možemo ostvariti. Nakon što se jedan projekt realizira, polako idu i drugi i tako raste povjerenje između liječničkoga tima i direktora koji imaju novac. Nije lak posao, ali je moguć, svugdje!

Zanima nas Vaš medicinski život. Primijetili smo da Vaše prezime Pisella podsjeća na mediteransko podrijetlo. Kako to da živite i radite u Toursu?

Rođen sam na Sredozemnom moru, u Nici, gdje sam i pohađao Medicinski fakultet. Po završetku fakulteta prijavio sam se za specijalizaciju u nekoliko gradova, no odabrao sam Pariz. Smatrao sam da će mi Pariz ponuditi bolje znanje i kvalitetu od nekoga drugog mjestra, iako sada vidim da moje mišljenje nije bilo ispravno. No, tada sam bio mlad. Kada sam odlazio, poručio sam ocu da će se vratiti za pet godina. Prošlo je dvadeset i nisam se vratio. Kada sam bio specijalizant, jako mi se svidio način na koji je radio moj profesor, volio sam raditi s njim u operacijskoj dvorani, s pacijentima, u laboratoriju sa stanicama, sa studentima, naprsto, želio sam biti poput njega. Na kraju moje specijalizacije profesor je došao do mene i rekao da se profesor u Toursu bliži mirovini i pitao me jesam li zainteresiran za to. Nisam ni znao gdje je Tours točno, ali sam znao da trebam Sveučilišnu bolnicu. Pristao sam i evo me ovdje. Zadržao sam mediteranski stil života, vjerojatno je u Hrvatskoj sličan, volim sunce,

more i osmijehe na licu. No, mjesto nije važno. Važni su ljudi i ono što vi želite napraviti u životu.

Moderan liječnik koji želi ići ukorak sa svojom strukom mora istraživati i čitati publikacije kako bi bio dobar liječnik. Imate li dovoljno vremena za istraživanje? Smatrate li da su publikacije potrebne?

Publiciranje zahtijeva mnogo vremena i to je težak posao. Ali kada objaviš svoj prvi članak, velika je radost vidjeti svoje ime u medicinskom časopisu. Ideja publiciranja nije samo zato da bi publicirao nego zbog toga što imaš potrebu nešto reći i napisati. Po meni, prvi korak u publiciranju je razmišljanje, odnosno, liječnik treba postavljati pitanja samome sebi te istraživanjem demonstrirati svoju ideju i tako pokušati odgovoriti na pitanja. Danas je moguće koristiti razne metode istraživanja: od molekularnih tehnika u laboratoriju, mikroskopiranjem stanica, istraživanjem genetike, fizikalnim načinima proučavati optiku, epidemiologiju... Kada postaviš pitanje samom sebi, na bilo koji način, tada možeš ići dalje. Ako smatraš da je ideja dobra, trebalo bi to zapisati, i reći cijelom svijetu da je to tvoja ideja i da želiš podijeliti svoje spoznaje sa drugima. Također je potrebno uvijek iznova preispitivati tu spoznaju.

Znate li priču o početku korištenja leće za operaciju katarakte? Početci sežu tek u bližu povijest, u 1949. godinu. Sir Harold Ridley, britanski oftalmolog, primijetio je da kod pilota Royal Air Forcea koji su preživjeli Drugi svjetski rat postoje krhotine plastike u oku i tako je došao na ideju da nakon vađenja leće na operaciji katarakte izvađenu leću zamijeni novom lećom. I danas milijuni ljudi diljem svijeta vide zahvaljujući njegovoј brilljantnoj ideji. Bitno je postavljati prava pitanja. To je istraživanje.

Naš Glasnik čitaju i profesori, no studenti su oni koji pokazuju najveći interes. Možete li nam reći neki savjet?

Ova rečenica nije moja, pročitao sam je kada sam bio mlađ i upamlio sam je. Riječ je o znanstvenici Marie Curie, dobitnici Nobelove nagrade za kemiju. Ovo je njezina rečenica:

Ono sam što želim biti. To znači da kada želiš nešto, potrebno je puno raditi da budeš ono što želiš. To je najbolji savjet koji mogu dati studentima medicine.

Naše iskustvo u Francuskoj samo je još jedan dodatni motiv i poticaj ostalim studentima da se odvaže otići na razmjenu, uspostaviti nove kontakte i prijateljstva sa studentima, specijalizantima, pa čak i s profesorima!

Martina Paradžik, studentica 4. godine studija Medicine
Marko Šimunović, student 5. godine studija Medicine

Laboratorij slave: iza kulisa

Famelabovci u Splitu, 12. travnja u kinoteci Zlatna vrata

Finalisti Famelab Hrvatska nakon uspješno obavljenja posla

Površno pretraživanje interneta o Famelabu (ili Laboratoriju slave) otkrit će nam da je riječ o natjecanju u izlaganju prirodno-znanstvenih tema. Samo izlaganje može trajati do tri minute, a trebalo bi biti jasno, točno, zanimljivo i poučno. Međutim, nijedan letak o Laboratoriju slave koji se može pronaći na stranicama British Councila (inače organizatora) ne može opisati tremu prije izlaska pred publiku ili olakšanje nakon (više ili manje) dobro odraćena posla.

Za sam Famelab saznao sam slučajno, prije par godina, kada sam čuo pobjedničko izlaganje Marka Košičeka na finalu u Zagrebu. Postao sam još veći ljubitelj Laboratorija kad sam saznao da pobjednik ide u Englesku, ali kako sam tada bio srednjoškolac, morao sam pričekati koju godinu. Sjetio sam se natjecanja ove godine i odlučio se prijaviti. Natjecanje se sastoji od dva dijela – prednatjecanja u nekom od gradova (Rijeka, Split, Osijek i Zagreb) i finala u Zagrebu.

Nakon prijave saznao sam da Prirodoslovno-matematički fakultet organizira pripreme za Famelab u sklopu svojega kolegija Znanstvene komunikacije. Održana su dva seminara – prvi je vodio Hrvoje Krešić, novinar RTL televizije, a drugi Krešimir Macan, poznati PR-ovac koji je sudjelovao u kampanji i doveo sadašnjega splitskog poteštata na vlast. I dok sam s prvog seminara otisao jer sam morao šetati po Marjanu zbog Dana fakulteta, drugi je bio pun pogodak jer je Macan izvrstan i zanimljiv predavač. Međutim, kao što je i on sam rekao, nema tih priprema koje mogu pripremiti čovjeka na javni nastup i sve ono što on nosi. Takvo što treba iskusiti.

Prvi nas je nastup čekao 12. travnja u kinoteci Zlatna vrata. I dok smo uzbudeni i nervozni iščekivali početak, stigli su članovi žirija. Iako sam do tada mislio da za odabir glavne teme (moja je bila Kako i zašto sanjamo) zaslужujem sva-ku pohvalu, dolazak prof. Zorana Đogaša kao člana žirija

pojačao je moju tremu. Uz crne slutnje da će sigurno pogrešno izgovoriti ključni neurotransmiter i da će me zbog toga razapeti, otisao sam čekati svoj red. Iako se meni činilo da sam bio užasan i da se zbog tremne ne mogu ni okrenuti, činilo se da žiri ima nešto bolje mišljenje te sam, zajedno s još troje studenata s Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, ušao u finale.

Sljedeći korak bio je put u toplice. Naime, od nagrada za finaliste, osim mogućega puta u Veliku Britaniju na Cheltenham Science Festival i prijenosna računala za prva tri mesta, bio je i vikend program znanstvene komunikacije. Nakon međusobnoga upoznavanja finalista, započela su dva prilično naporna dana. Srećom je u blizini bio bazen s termalnom vodom pa smo imali gdje puniti baterije.

Samo finale došlo je vrlo brzo. Moderator finala bio je Krešimir Mišak, voditelj televizijske emisije Na rubu znanosti. Svoj je dio posla odradio izvrsno pa je ostalo na nama da se i mi posvetimo našem. Kao *green room* poslužilo je skladište iza pozornice gdje smo, s više ili manje nervoze, čekali svoj red. Finale je započelo, a nastup u Splitu činio se kao mala beba prema ovome. Po prvi sam se put susreo s pravim televizijskim kamerama, reflektorima i golemom publikom.

Na kraju je sve prošlo dobro. Prvo mjesto osvojila je Iva Pritišanac s temom Rođeni ubojice, u kojoj je na jednostavan način objasnila na koji način naše imunosne stanice prepoznaju domaćina i sudjeluju u radu našega imunosnog sustava. Drugo i treće mjesto osvojili su Natalija Dunić i Slavko Radilović, a svi smo zajedno ponijeli jedno veliko iskustvo u javnom nastupu i popularizaciji znanosti.

Marin Viđak,
student 2. godine studija Medicine

ODRŽANI IZBORI ZA STUDENTSKI ZBOR SVEUČILIŠTA U SPLITU

Mihovilović i Šimundža

Sredinom veljače ove godine izmjenama i dopunama Statuta Studentskoga zbora Sveučilišta u Splitu redefinirana su pravila i postupci za provođenje izbora za Studentski zbor Sveučilišta. Tako je nakon poništenih prošlih studentskih izbora zbog navodnih nepravilnosti u poštivanju izborne procedure u lipnju ove godine proveden novi krug studentskih izbora po novom izbornom ključu.

Sukladno članku 19. Statuta sveučilišnoga Studentskog zbora, Studentski zbor Sveučilišta čini 25 članova, od kojih je 16 članova predsjednika podružnica studentskih zborova fakulteta, koji automatizmom izbora na matičnom fakultetu postaju i članovi Studentskoga zbora Sveučilišta, te još 9 članova izabranih na izborima na razini Sveučilišta, a koji ne pripadaju studentskim zborovima matičnih fakulteta.

Po novom, izmijenjenom i dopunjrenom Statutu, na ovim, novim izborima, Sveučilište je bilo podijeljeno na 6 izbornih jedinica po znanstveno-umjetničkim područjima. Medicinski fakultet bio je u 5. izbornoj jedinici, zajedno sa Sveučilišnim studijskim centrom za forenzične znanosti. Izbori za 5. izbornu jedinicu održani su u Sveučilišnoj knjižnici na kampusu, te su tom prigodom studenti za člana Studentskoga zbora Sveučilišta u Splitu kao zastupnika Medicinskog fakulteta i Sveučilišnoga studijskog centra za forenzične znanosti izabrali Antu Mihovilovića, dok su za njegova zamjenika izabrali Ivana Šimundžu.

Ante Mihovilović
student 6. godine studija Medicine

ODRŽANI IZBORI U HAZ-U

Hrvatska akademска zajednica (HAZ) neprofitna je građanska udruga koja na razini države okuplja studente i diplomante svih fakulteta. HAZ je punopravna članica EDSA (European Democrat Students – Europski demokratski studenti) i CEYC-a (Central-European Youth Cooperation - Srednjoeuropske suradnje mladeži).

U Splitu već pet godina postoji Sveučilišna podružnica HAZ-a koja djeluje kao dio poslovnoga subjekta u pravnom prometu i ima status studentske udruge na Sveučilištu sukladno odredbama Zakona o studentskom zboru i drugim studentskim organizacijama. Unutar Sveučilišne podružnice postoje i podružnice po fakultetskim sastavnicama Sveučilišta. Tako i Medicinski fakultet ima svoju podružnicu, koja je prvoosnovana podružnica u Splitu, a koja je i danas najbrojnija i najsnažnija podružnica HAZ-a splitskoga Sveučilišta. Na Medicinskom fakultetu udruga broji oko 250 studenata, a i po broju projekata najuočljivija je među ostalim podružnicama.

Rad u okviru HAZ-a počiva na načelima poštivanja slobode razmišljanja i uvjerenja, uvažavanja različitosti stavova i ideja, samostalnosti u radu te odgovornosti pojedinca i organizacije. Djelatnost ove udruge je široka i obuhvaća široku paletu aktivnosti, od kojih su najvažnije organizacije predavanja i seminara o različitim aktualnim temama, organizacije kulturnih događaja, znanstvenih skupova, veoma uspješnih, sada već tradicionalnih humanitarnih koncerata i malonogometnih turnira, različitih javnozdravstvenih akcija, tiskanja edukativnih letaka...

Ove godine istekao je dvogodišnji mandat staroj upravi Hrvatske akademске zajednice – podružnice Medicinski fakultet Split. Zbog toga je 4. travnja 2011. godine imenovano novo vodstvo ove podružnice na mandat u trajanju od dvije godine. Tom prigodom je Ante Mihovilović reizborom ponovno potvrđen za predsjednika podružnice. Ivana Vujević, koja je do tada skoro godinu dana obnašala funkciju vršiteljice dužnosti zamjenika predsjednika, imenovana je zamjenicom predsjednika na mandat od dvije godine. Za tajnika je izabran Ivan Šimundža, a za rizničara Ante Pojatina. U predsjedništvo podružnice izabrani su i Tomislav Šimunac, Franjo Božić i Josip Hajdić kao članovi Predsjedništva s pravom glasa.

Ante Mihovilović,
predsjednik Hrvatske akademске zajednice
– podružnica Medicinski fakultet Split

IMENOVANI ZAMJENICI STUDENTSKOGA PRAVOBRANITELJA

Pravobranitelj i zamjenici: Ivan Šimundža, Ivana Vujević, i Ante Mihovilović

Ured studentskoga pravobranitelja relativno je nova institucija koja, imenujući pravobranitelja, brine o razvoju i provedbi studentskih prava i studentskoga standarda te ukazuje na postojeće i moguće probleme. Studentski pravobranitelj djeluje na sveučilištu, ali i na svakom pojedinom fakultetu kao sastavnici sveučilišta. Uloga studentskoga pravobranitelja jest u tomu da prima pritužbe studenata koje se odnose na njihova prava i raspravlja o njima s nadležnim tijelima fakulteta i/ili sveučilišta, savjetuje studente o načinu ostvarivanja njihovih prava, po potrebi sudjeluje u stegovnim postupcima protiv studenata radi zaštite njihovih prava te da obavlja druge poslove utvrđene općim aktom sveučilišta.

S obzirom na interno širenje osnovne djelatnosti studentskoga pravobranitelja na Medicinskom fakultetu, studentski pravobranitelj pri Medicinskom fakultetu u Splitu Ante Mihovilović donio je 28. ožujka 2011. godine odluku o imenovanju svojih zamjenika. Odlukom pravobranitelja, zamjenici su postali Ivana Vujević, koja je imenovana zamjenicom za stručne projekte i informatizaciju te Ivan Šimundža, koji je imenovan zamjenikom za tehnička pitanja i organizacijske poslove.

Također, utvrđen je i promijenjen raspored konzultacija studentskoga pravobranitelja i određen raspored konzultacija njegovih zamjenika za studente svih studijskih programa i svih studijskih godina na našemu fakultetu. Po novom rasporedu, konzultacije sa studentskim pravobraniteljem održavaju se svakog petka od 14,30 do 15,30 sati u sobi 419 na 4. katu Zgrade temeljnih medicinskih znanosti. Zamjenici studentskoga pravobranitelja dostupni su za konzultacije svakoga drugog utorka u vremenu od 15 do 16 sati u gore navedenom uredu.

Ante Mihovilović, studentski pravobranitelj
Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu

Prvi susret studentskih zborova hrvatskih medicinskih fakulteta - Split 2011.

Unatoč vječnom rivalstvu i antagonizmu među hrvatskim medicinskim fakultetima, napose onom između Splita i Zagreba, i neslaganju naših uprava, smatrao sam da nije dobro što bar mi studenti ne surađujemo. Cilj mi nikako nije bio traženje krivaca za odnose među fakultetima, već povezivanje studentskih zborova hrvatskih medicinskih fakulteta, suradnja, planiranje zajedničkih projekata i pokušaj rješavanja problema koji su slični za cijelokupnu studentsku populaciju Lijepe naše.

Tako sam pozvao kolege sa svih četiriju medicinskih fakulteta u RH i one s mostarskog, točnije njihove studenske zborove, na Prvi susret studentskih zborova hrvatskih medicinskih fakulteta - Split 2011., u organizaciji i pod pokroviteljstvom Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Susret je bio planiran u vremenu od 18. - 20. ožujka 2011. god u prostorijama Medicinskog fakulteta u Splitu.

Odazvali su se **Ivan Bota**, v. d. predsjednika Studentskoga zbora Sveučilišta u Zagrebu, **Nenad Čekić**, predstavnik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku, **Vedran Dodig**, predstavnik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, **Domagoj Gajski**, predsjednik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, **Danko Relić**, predsjednik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i **Oliver Šuman**, predstavnik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od domaćina tu su bili **Slavica Jurić**, predstavnica Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu i **Andrija Babić**,

predsjednik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Goste smo po dolasku smjestili u studenski dom na Spinutu.

Susret se održao 19. ožujka 2011. godine u vijećnici našeg fakulteta, s početkom u 9,00 sati. Svi prisutni složili su se kako je ideja o suradnji studentskih zborova na razini RH izvrsna i da se nadaju da će potrajati i biti plodonosna. Na početku sjednice skupu se s nekoliko prigodnih riječi obratila prodekanica za znanost MF-a u Splitu, doc. dr. sc. Ljilja Puljak. Predstavila je znanstvene uspjehe MF-a u Splitu, Glasnik MF-a i planove sadašnje Uprave. Pohvalila je ideju o suradnji studentskih zborova RH i poželjela nam sreću i uspjeh u radu. Kasnije se skupu obratio i dekan, prof. dr. sc. Matko Marušić. Ispričao je svoju viziju razvoja MF-a, predstavio novi "europski" kurikul koji je implementiran u prve četiri godine studija Medicine i poželjio nam uspjeh u radu. Članovi Uprave MF-a u Splitu napustili su skup, a susret je nastavljen. Tijekom sastanka skupu se pridružio i v. d. predsjednika Studentskoga zbora Sveučilišta u Splitu Ivan Žižić, koji je također pohvalio aktivnosti Studentskoga zbora MF-a.

Tijekom sastanka predstavnici svih fakulteta govorili su o novostima i specifičnostima svojih visokoškolskih institucija, predlagali zajedničke projekte i pokušavali riješiti probleme koji nas svih muče. Kolega Šuman sa zagrebačke Medicine izvijestio je o održavanju studentskog kongresa CROSS, od 14. - 17. travnja ove godine. Pozvao je sve predstavnike da obavijeste kolege sa svojih fakulteta i sudjeluju u što većem broju. Medicinski fakultet u Zagrebu priznaje sudjelovanje na Kongresu kao izborni predmet. Na prijedlog kolege Gajskog iz Rijeke dogovorena je zajednička akcija za Dan hipertenzije 16. svibnja 2011. godine. Studenti svih četiriju fakulteta, u organizaciji studentskih zborova, u isto vrijeme će u centru svoga grada mjeriti tlak i ispunjavati anketu o navikama građana. Više o ovoj akciji možete pročitati u članku naše studenske urednice Glasnika Slavice Jurić. Također se planira zajednička akcija darivanja krvi kao i zajedničko obilježavanje Svjetskoga dana dijabetesa.

Na kraju sastanka usuglasili smo se da je ideja o zajedničkoj suradnji izvrsna te trebamo uložiti sve napore da se nastavi i poboljša. Zajedničkim djelovanjem i istupima možemo se puno lakše izboriti za sve zahtjeve i riješiti probleme koji nas muče. Kada se studenski zborovi svih hrvatskih medicinskih fakulteta dogovore i skupa nešto žele mijenjati, onda predstavljaju cjelokupnu populaciju studenata, dakle, budućnost hrvatskoga zdravstva.

Po završetku susreta uslijedio je turistički obilazak Splita, a u večernjim satima nezaboravan provod koji je pomogao da se još bolje upoznamo i povežemo. Veselim se drugom susretu koji se planira za vrijeme CROSS-a u Zagrebu.

Andrija Babić Student 6. godine studija Medicine
Predsjednik Studentskoga zbora Medicinskog fakulteta u Splitu

FOTO ŽULJ

Blago na hodniku

U čarobnom gradu medicinskoga obrazovanja jedno jutro dogodilo se čudo. Na hodniku četvrтoga kata u velikom dvorcu osvanula je gomila kutija s blagom. Zaposlenici su se svaki dan okupljali i promatrali blago izdaleka, i nitko se nije usudio taknuti dragulje u kutijama. Svi su se bojali da su na hodniku instalirane nevidljive kamere i da će ih Veliki Brat kazniti ako se dirnu u blago. I tako je blago stajalo netaknuto na hodniku više od dva mjeseca, dok se nije pojavio neustrašivi ovlaštenik za sigurnost na radu i objasnio svima da blago mora otici jer blokira prolaz, a to nije u skladu s propisima o protupožarnoj zaštiti. U roku od deset minuta na čarobni grad izvršile su desant specijalne jedinice za uspostavljanje reda i sigurnosti na radu. Blago je uklonjeno. Zaposlenici još uvek žale jer nisu imali hrabrosti provjeriti što se zapravo nalazilo u tim misterioznim kutijama koje su mjesecima priječile prolaz kroz hodnik. S druge pak strane istoga hodnika nalaze se prepoznatljivi objekti tipa kauč i bilje. Nadamo se da zaštitari na ovom kraju hodnika neće intervenirati jer nam te bilje daju kisik, a onda opijeni kisikom spavamo na kauču. I maštamo o blagu na hodniku.

FOTO ŽULJ

Gospodin Upitnik upisao Studij na engleskom

Profesor Kovačević nekoć je imao susobnika čija je pločica s imenom ponosno sjala u prizemlju. Prije nekih pola godine, umjesto imena susobnika pojavio se upitnik. Možda je susobnik, postavši profesor emeritus, odlučio predstaviti se na malo misteriozniji način. Ili je ovaj upitnik bio znak nedoumice što će se dogoditi s tjelesnim odgojem, kojega je profesor Kovačević nadahnuto i motivirano usadivao generacijama studenata medicine. Tijekom rujna, situacija na ovim vratima nastavila se mijenjati. Gospodin Upitnik upisao je 'Medical Studies in English'. Imena profesora Kovačevića više nema na pločici – on se bio kandidirao za člana Nadzornoga odbora Hajduka pa je možda prenio pločicu u neki fini ured u Poljudu. Gospodinu Upitniku, studiju na engleskom jeziku i profesoru Kovačeviću želimo svu sreću u dalnjim promjenama.

Dobro ozračje

KROZ RAZGOVOR S PROF. DR. SC. ZORANOM ĐOGAŠEM IMATE PRILIKU UPOZNATI SE S NOVOM UPRAVOM FAKULTETA I SAZNATI SVE ŠTO STUDENTE ZANIMA O PLANOVIMA NOVE UPRAVE

Na 19. sjednici Fakultetskoga vijeća Medicinskoga fakulteta u Splitu održanoj 5. svibnja 2011. izabrana je nova uprava Fakulteta na čelu s dekanom prof. dr. sc. Dragom Ljutićem. Zajedno s prof. dr. sc. Ljutićem, Dekanski kolegij u sljedeće dvije godine činit će: prodekan za nastavu i studentska pitanja – prof. dr. sc. Zoran Đogaš, prodekan za znanost – prof. dr. sc. Janoš Terzić, prodekan za financije – doc. dr. sc. Ante Punda, prodekanica za Dentalnu medicinu – prof. dr. sc. Dolores Biočina Lukenda, pomoćnica dekana za studentska pitanja – prof. dr. sc. Valdi Pešutić Pisac i pomoćnik dekana za izdavaštvo – prof. dr. sc. Milan Ivanišević. Profesor Đogaš izdvojio je vrijeme za detaljan odgovor na sva pitanja studentske urednice Glasnika.

Koji su planovi za nadolazeću akademsku godinu?

Kako Vam je poznato, u nadolazeću akademsku godinu ulazimo s jako puno novosti, ali i nepoznanica. Primjerice, još uvijek nije apsolutno sigurno hoće li ići studij medicine na engleskom jeziku jer je natječaj još uvijek otvoren i upisi još uvijek traju, ali kad čitatelji budu čitali ovaj članak, to će već biti svima poznato.

U iduću akademsku godinu ulazimo bez zdravstvenih studija koji su izdvojeni u zasebni odjel pri Sveučilištu u Splitu, premda će nastava u dobroj mjeri biti održavana u prostorima Fakulteta i vodit će je naši nastavnici. Pored toga, studij Farmacije, koji je, zapravo, zajednički studij Kemijsko-tehnološkoga i našeg fakulteta ulazi u drugu programsku godinu pa predstoji rješavanje tih novih prostornih, kadrovskih i inih problema u vezi osiguranja normalnoga nastavnog procesa s kojima ćemo se susresti prvi put u novoj akademskoj godini. I studij Dentalne medicine također se susreće s novim problemima u izgradnji svoga cjelovitog kurikula i predstoji mu rješavanje prostornih i kadrovskih preduvjeta, što nije nimalo laka zadaća. Nužno je pritom rješavanje odnosa sa Stomatološkom poliklinikom i eventualno osnivanje Klinike za dentalnu medicinu. Na kraju, nova uprava nema nikakvih službenih informacija o završetku izgradnje novih zgrada i njihovu puštanju u pogon. Sve su to brojne i vrlo ozbiljne zadaće s kojima se susrećemo pri ulasku u novu akademsku godinu i naravno da su svi naši planovi povezani s rješavanjem tih zadaća i osiguranjem optimalnih uvjeta studiranja na svim našim studijskim programima.

preduvjet je za uspjeh

Namjeravate li predlagati promjene u dosadašnjem programu i načinu studiranja? Koje bi bile promjene?

Budući da je na studijima Medicine i Dentalne medicine obavljen "usklađivanje" s EU smjernicama i reforme kurikula, potrebno je izvršiti opsežnu analizu istih i vidjeti je li ta reforma optimalno izvršena. Potrebno je vidjeti i kako će to usklađivanje proteći u čitavoj RH, ali i sačekati mišljenje EU, koje još uvijek nije stiglo. U tome ćemo svi sudjelovati, uključujući i studente kao najvažniji čimbenik zbog kojega sve to i radimo. Neka od rješenja koja su učinjena definitivno nisu optimalna, pa su naši studenti, primjerice, ostali bez nastave iz Tjelesne i zdravstvene kulture samo zbog toga što je EU imala primjedbe oko ECTS bodova (1,5) koje su studenti dobivali iz te nastave. Napominjem kako je pri uključivanju RH u Bolonjski proces Sveučilište u Splitu eksplicitno donijelo odluku da se ta nastava mora osigurati studentima, a bodovanje nije nužno. Znači, namjera nam je vratiti Tjelesnu i zdravstvenu kulturu studentima jer je teško zamisliti buduće medicinare bez tih sadržaja u svom kurikulu.

Mišljenja smo i da neka rješenja iz tzv. vertikalne integracije nekih pretežito nemedicinskih predmeta, dakle onih koji ne ulaze u tzv. core curriculum, nije optimalno učinjeno pa su brojne studentske predstavke u tom smislu. To ne smijemo ignorirati. Kao ni nedovoljno razjašnjen smisao i način uvođenja tzv. SIZ-ova.

Istaknuo bih i potrebu za dalnjim radom na unaprjeđenju praktične nastave na našem fakultetu, tj. na usvajanju vještina kao sastavnoga dijela kompetencija koje studenti moraju usvojiti završetkom studija. Tu primarno mislim na kliničke vještine, i to one temeljne ili opće kliničke vještine, pa na specifične vještine vezane uz pojedine kliničke predmete te na završno objektivno strukturirano testiranje usvojenih kliničkih vještina. Završetak toga segmenta edukacije bio je pripravnički staž nakon diplomiranja. Na žalost, moram primijetiti da je u posljednje dvije-tri godine od kada je to postavljeno kao problem, u RH vrlo malo učinjeno da se taj problem riješi. Pritom mislim primarno na Ministarstvo zdravstva i Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa koja su propustila donijeti neke važne odluke koje su predlagali medicinski fakulteti u RH. U isto vrijeme doneseni su zakoni koji osiguravaju diplomiranim doktorima medicine iz zemalja EU-a bolji položaj od hrvatskih doktora medicine, što je u potpunosti neprihvatljivo. Više je učinjeno u susjednoj BiH negoli u RH glede nekih rješenja oko pripravničkoga staža i državnog ispita.

I četiri fakulteta u RH propustila su dovršiti proces recenzija i finaliziranja iznimno značajnoga projekta Kataloga znanja i vještina za studij medicine te Knjžice kliničkih vještina, po čemu je RH bila istaknuti pozitivni primjer u Europi.

prof. dr. sc. Zoran Đogaš

Poznavajući svu tu problematiku, ipak smo spremni promijeniti postojeće stanje i dignuti probleme na državnu razinu jer nismo nimalo naivni misleći da se tako nešto može parcijalno riješiti u Splitu, a u Zagrebu ne.

O pitanjima rokova i polaganju ispita sve će odluke biti donesene u skladu s važećim Pravilnicima Fakulteta i Sveučilišta, ali i u dogовору sa studentima, što je i ranije bila naša praksa.

Kako biste ocjenili nastavu na Fakultetu do sada?

Nastava na našem fakultetu općenito je dobra, ali mogla bi u nekim svojim dijelovima biti i značajno bolja. Kada kažem dobra, važno je, kazano znanstvenim rječnikom, definirati i kontrolnu skupinu, tj. utvrditi s kim se zapravo uspoređujemo. U okružju Sveučilišta u Splitu u kojem djelujemo, ocjena da nam je nastava dobra u potpunosti stoji. Možda smo i najbolji, ali lakše je zapravo biti najbolji negoli uistinu dobar. U širem kontekstu onih s kojima bismo voljeli vršiti usporedbe ima jako puno prostora za napredak. Stalna edukacija nastavnika, osiguranje što boljih materijalnih preduvjeta, osiguranje optimalnoga vremena za nastavu u sklopu stručnoga rada nastavnika u klinici, aktivniji i odgovorniji angažman studenata, sve su to područja u kojima se može dosta toga popraviti i unaprijediti.

Što mislite da je najbolje, a što najgore u našoj nastavi? Što ćete napraviti kako biste poboljšali dosadašnju nastavu?

Mislim da su najbolji ljudski potencijali. To znači da je većina naših nastavnika vrlo stručna i odgovorna skupina ljudi koja je intrinzično motivirana za nastavu, premda bez sustavne edukacije o nastavnim metodama. A nasuprot njima probrani su studenti koji su također intrinzično vrlo motivirani i spremni za vrlo težak studij. To je zaista solidni temelj na kojemu se nastava gradi.

prof. dr. sc. Zoran Đogaš

Ono što uprava mora osigurati jest dobro okružje u kojem se nastava izvodi, pozitivna konkurenca, dominacija sustava vrijednosti u kojemu se rad isplati i nadasve dodatni rad na motivaciji i nastavnika i studenata.

Mislim da je najveći prostor na unaprjeđenju kliničke nastave, o čemu je već bilo ponešto rečeno u smislu nastave iz kliničkih vještina i osiguranju preduvjeta za nju. Još uвijek naši su nastavnici na klinici u vrlo nezavidnoj situaciji u kojoj im je nerijetko nemoguće osigurati optimalne uvjete i vrijeme za nastavu pored svih stručnih i inih obveza koje imaju u bolnici. Tu se jednostavno mora nešto značajno promijeniti, a za to je iznimno važna dobra suradnja uprave Fakulteta i KBC-a Split kao naše glavne nastavne baze.

Što će biti fokus rada nove uprave?

Budući da smo mi ipak ustanova koja je imala gotovo pa streljiv razvoj u zadnjih 14 godina, mislim da je primarni fokus rada nove uprave osiguranje optimalnih materijalnih preduvjeta za opstanak trenutnoga stanja.

Nove zgrade predstavljaju veliki kapital, ali i nova opterećenja u smislu novih djelatnika, novih sredstava za održavanje i funkciranje tih zgrada na čemu do sada apsolutno ništa nije učinjeno. To je ogromno opterećenje i ogromna nepoznanica, ali i izazov pred nama. Predstoji nam svima okrenuti se budućnosti i iznaći načine kako nastaviti dalje s razvojem u sasvim novim okolnostima u kojima nedostatna proračunska sredstva u uvjetima recesije i gospodarske krize prijete ugrožavanjem samoga opstanka.

Velik je to izazov ne samo za našega dekana, prof. dr. sc. Dragana Ljutića, koji je vrlo svjestan te situacije i spreman

suočiti se s njom, već i za sve njegove suradnike, posebice za novoga prodekana za financije, doc. dr. sc. Antu Pundu. Njegovi rezultati na Odjelu za nuklearnu medicinu, ali i njegove kompetencije u tom pogledu, jamstvo su pomaka koji se trebaju postići u tom području.

Prodekan za znanost i međunarodnu suradnju, prof. dr. sc. Janoš Terzić, sam je kao uspješni znanstvenik vrlo aktivan u međunarodnoj znanstvenoj suradnji i njegova je primarna zadaća poticati znanstvenike s Fakulteta na natjecanje za sredstva u brojnim domaćim i međunarodnim projektima koja se nude za potporu znanstvenim istraživanjima, kao i za osiguranje što bolje logističke potpore odvijanju znanstvenog procesa na Fakultetu. Pored toga, pred njim je i usklađivanje novoga sustava nastave na poslijediplomskim programima, primarno na doktorskim studijima, ali i stalni rad na što većem broju obranjenih doktorskih radova na Fakultetu.

Pred prodekanicom za Dentalnu medicinu, prof. dr. sc. Dolores Biočinom Lukendom, stoji ogromni izazov dovršetka izgradnje cjeleovitoga programa studija Dentalne medicine i osiguranje svih kadrovskih, prostornih i materijalnih sredstava za to. Naravno da čitava uprava stoji iza tog projekta i svim će silama pomoći prodekanici u tom zahtjevnom poslu.

Pomoćnici dekana, prof. dr. sc. Milan Ivanišević, pomoćnik za izdavačku djelatnost, i prof. dr. sc. Valdi Pešutić Pisac, pomoćnica za studente, imaju zadaću u svojim domenama osigurati nove iskorake i pokazati prioritete nove uprave koji se očituju samim uvođenjem tih funkcija. Dakle, povećanje i unaprjeđenje izdavačke djelatnosti i što bolja suradnja sa studentima koji su glavna snaga i budućnost naše institucije.

Rekao sam već da realizacija svih tih ciljeva u postojećim okolnostima predstavlja ogromni novi izazov u kojemu ima prostora za sve dobre inicijative, za sve djelatnike koji žele nešto vrijedno postići. Usmjeravanje na vlastite prihode od novih prostora, od zdravstvene djelatnosti Fakulteta, od međunarodnih projekata, jedna je od glavnih zadaća pred nama. Preduvjet za to je dobro ozračje među zaposlenicima, među nastavnicima i studentima i naša ambicija da se natječemo s boljima od nas. I da budemo sve bolji. Bog nam je dao neke komparativne prednosti koje nas a priori čine zanimljivima, izazovnim, kompetitivnim itd. Moramo to iskoristiti.

Zahvaljujem prof. Đogašu na dobroj volji i vremenu koje mi je poklonio kako bi rasvjetlio neke naše nedoumice. Nadam se da ste dobili dobar uvid u novosti koje nas očekuju. Novoj upravi želim mnogo uspjeha u svim zadaćama koje stoje pred njima. Potrebno je mnogo iskustva, znanja i vještine, truda i ljubavi da bi se posao obavljao kvalitetno. Vjerujem da je ovde to ujedinjeno i da će vrijeme koje dolazi biti sve bolje. Kako je profesor rekao: "...ali lakše je zapravo biti najbolji negoli uistinu dobar". Ja se nadam da ćemo mi biti uistinu najbolji.

Slavica Jurić,
studentska urednica Glasnika

Hvala za dvije sjajne godine

prof. dr. sc. Matko Marušić

Završetak mandata uprave Medicinskoga fakulteta u Splitu zahtijevao bi izyešće ranga knjige (koju sam i napravio), a ovdje se može dati samo suho i ne-potpuno. Zato će ga sažeti u jednu spontanu rečenicu jednoga od mojih najbližih suradnika: „Bile su to dvije sjajne godine.“ Kakav zlobnik može reći: „Jesu za tebe, jesu za vas“, i to bi bilo splitski duhovito, ali istinski samo napola točno: bile su, držim, to dobre godine i za razvitak našega fakulteta. U razmjerne teškim gospodarskim okolnostima ipak smo imali sreću da je Hrvatska odlučno koraknula k Europi, a nama je to donijelo zadaće koje smo znali i željeli obaviti: Medicinski fakultet odlučno i uvjereni, politički primjereni i društveno nužno uvesti u Europu. Budući da vjerujemo da smo to uspjeli učiniti, koleginu rečenicu zauvijek će pamtitи, a sigurno i citirati.

Prilikom predstavljanja pristupnika za funkciju dekana 2009. godine obećao sam, između ostalog, dvije ključne strateške odrednice: prva je bila okrenutost europskim kriterijima, što se u rezultatima našega rada očituje novim nastavnim planom, stvaranjem Doktorske škole, povećanjem mobilnosti studenata i međunarodne suradnje te znanstvene produkcije nastavnika. Druga se odnosila na međunarodnu vidljivost i ugled našega fakulteta, koju prirodno prati rast samopoštovanja, a ono pak prirodno donosi uvođenje i prihvatanje viših kriterija rada i rezultata. Usapoređujući moj rad na Fakultetu i urednički rad u *Croatian Medical Journalu* (CMJ), rekao sam: kao što CMJ ne može biti *The Lancet*, ali može biti poštovan u Londonu, tako i naš fakultet ne može biti na razini Londona, ali može biti poštovan u Londonu. Vjerujem da sam i to obećanje ispunio, što dokazuje naša znanstvena produkcija, koja se stalno povećava, toliko da je od 2009. na 2010. narasla za 49%! Ona je neodvojivo povezana s povećanjem međunarodne suradnje, koju, na primjer, ilustrira činjenica da su naši kolege prvi put u povijesti – savjetovali Svjetsku zdravstvenu organizaciju u pet medicinskih pitanja i dali preporuke globalnoj zdravstvenoj zajednici.

Neke su naše reforme studenti primali s nepovjerenjem, pa i strahom, ali to nije čudno, jer su novosti uključile uvođenje novoga nastavnog plana istodobno u prve četiri studijske godine, 10-postotno povećanje broja sati izravne nastave, skupne ispite, Dodatak diplomi i beskompromisnu primjenu bolonjskoga režima studija. No, zato danas, s početkom školske godine 2011./12., studenti koji upisuju petu studijsku

godinu čine to kao pravi europski studenti, oni koji će 2013. dobiti europske diplome i ne će trebati odradivati staž niti polagati državni ispit. Umjesto toga, oni će, sa splitskom diplomom i Dodatkom diplomi, koji opisuje sve kompetencije koje su stekli, imati otvorena vrata cijele Europe za usavršavanje, učenje i rad, kao da su diplomirali u Berlinu, Parizu ili Londonu! Oni za sobom nemaju više nikakvih „dugova“ staroga programa, nego su u tijeku školske godine 2010./2011., uz nešto povećane napore, odjednom postali – europski studenti medicine. Čestitam im i zahvaljujem. Generacije koje slijede za njima postići će to još lakše i bezbolnije. Splitska je medicina u školskoj godini 2010./2011. postala europska!

A samo godinu dana poslije, Fakultet uvodi studij medicine na engleskom jeziku te time konkretno otvara svoja vrata europskim studentima i profesorima. Te smo važne događaje obilježili jednom svečanom knjigom koja nosi naslov jednakoga smisla: *Passages to Split*, Put u Split.

Kao što sam rekao ranije, uvjeren sam da će tu povijesnu promjenu prirodno pratiti rast samopoštovanja, prihvatanje viših kriterija rada i želja za postizanjem sve boljih i boljih rezultata.

Novi nastavni i stručni programi (Dentalna medicina, Farmacija, sveučilišni zdravstveni studiji, priprema studija medicine na engleskom jeziku, modernizacija poslijediplomskih studija), gradnja novih zgrada, prilagođivanje Europsi, bezbroj različitih interesa, nedostatak tradicije zajedništva i poštovanja javnoga, opće slabljenje društvenoga povjerenja, pa i recesija, svjetska i hrvatska, postavili su pred nas u protekle dvije godine prepreke koje smo svladali tek velikim naporima i potpunim zajedništvom skupine ljudi koja je odgovarala za fakultetsku politiku. Napor je bio toliko velik da sam, samo se napola šaleći, tvrdio da dekanski mandat ne bi trebao trajati dulje od godinu dana.

Tako smo u svojem radu zacijelo nešto i zaboravili ili pogriješili, no konkretni rezultati najbolje govore o tome koliko je Fakultet uspješan i odgovoran, prije svega prema mladim ljudima koje obrazuje za životni poziv liječnika. To znači da naše zajedništvo ne podrazumijeva samo zajedništvo nastavnika nego i zajedništvo nastavnika i studenata. Taj stav i usmjerenost saželi smo na engleskom jeziku u akronimu imena našega grada:

**Students and
Professors
Learning and
Innovating
Together.**

■ Dan Fakulteta u organizaciji našega Studentskog zbora

Tako mora biti i kad ne bude bilo ni nas ni onih koji ovo čitaju.

Sve navedene reforme i postignuti rezultati nisu prošli bez nesuglasja i prijepora. S obzirom na rukovodeću funkciju koju sam obnašao, malo koji problem poštudio me dragovoljna ili nevoljka uključivanja. Žao mi je ako sam pritom koga povrijedio ili mu nanio nepravdu; takvih ishoda ja nisam svjestan, a ako ih tko i vidi, molim da mi oprosti. Međuljudski su odnosi ono najsloženije s čime se rukovoditelj susreće, ono što najteže rješava i ono što mu se najviše zamjera kako god da se u rješavanju problema ponese. Jako je teško zadovoljiti sve zaposlenike Fakulteta, jer se radi o vrhunski obrazovanim ljudima koji rade teške operativne poslove rukovođenja, a koji su toliko različiti, a ujedno i međuvisni da malokad odluka ne pogodi barem nekoga od njih kao neprimjerena ili nepravedna. Tim manje mi je žao zbog bezbroj delikatnih odluka koje sam donio, koliko god se neke od njih nekim činile kontroverznima! Vjerujem da bih odbijanjem da odlučujem bio izdao funkciju na koju sam izabran i ustanovu koja neprestano traži odlučna i primjerena rješenja, bez kojih se zapleće u licemjerje, kaos i gubljenje učinkovitosti. Štoviše, donio sam velik broj odluka i razriješio velik broj osjetljivih pitanja za koja ne znaju nego oni koji su u njih bili uključeni. Iako se naš mandat kome mogao činiti burnim, napose dio u 2011. godini, čvrsto sam uvjeren da su naše odlučno djelovanje, pravednost, poštenje, stručnost i otvorenost pridonijeli da su sve stvari na Fakultetu, uključivši i međuljudske odnose u najširem smislu te riječi, danas stabilnije i zdravije nego ikad. Ako je za to trebalo platiti cijenu određenih neraspoloženja ili gubitka „popularnosti“ – nije mi žao, jer je interes Fakulteta uvijek ispred pojedinačnih interesa, bez obzira na to o kojemu se pojedincu radilo.

Nisam siguran jesam li uvijek znao, ali ponosan sam što mogu reći da sam uvijek mogao donositi odluke i za njih odgovarati. Vjerujem da je većini draže što su imali iskreno profesionalno prijateljstvo nego li lažno drugarstvo, akademsko licemjerje ili bilo koji oblik pristranosti, čak i one za vlastitu korist. Rezultati niču iz rada i morala, pa se nadam da će i o radu i o moralu koje smo u protekle dvije godine ugradili u naš fakultet prije svega i svih svjedočiti naši rezultati.

Medicinski fakultet u Splitu nije više samo visoka škola koja stvara liječnike nego je svjetionik napretka, učenosti, suradnje, tolerancije i poštenja. On je zalog europske budućnosti Splita i Hrvatske. To nije mjesto gdje se dobije posao i plaća, nego reaktor budućnosti naše djece i našega naroda. Za njega smo svi odgovorni pred povijesću, bez obzira na dužnosti koje na njemu obnašamo. Što god radili, svatko od nas trebao bi na nekoj točki zaključivanja procijeniti da se radilo o sjajnim godinama.

prof. dr. sc. Matko Marušić

Dan Fakulteta u organizaciji našega Studentskog zbora

Kao i prijašnjih nekoliko godina, i ove su se godine povodom Dana fakulteta družili studenti, profesori, ostali zaposlenici Fakulteta, kao i građani koji su se toga sunčanog dana našli na splitskim Benama.

Osim službenoga programa, koji se održao večer ranije u HNK-u, Studentski zbor našega Fakulteta organizirao je 26. ožujka roštilj i okrjepljujuće piće za sve sudionike sportskoga dijela programa, kao i za sve koji su se te subote zatekli pod Marjanom. Sportski dio vodio je prof. Željko Kovačević, a Studentski je zbor bio zadužen da nitko od posjetitelja ne ostane gladan ni žedan. Sva hrana i piće kupljena je sredstvima Studentskoga zbora, kao i onima skupljenim od donatora, stoga se ovom prilikom želim zahvaliti svima, a posebno gosp. Juri Mustapiću, Pekari Babić, Coca- Coli HBC Hrvatska, Splitsko-dalmatinskoj županiji te Gradu Omišu. Ne mogu ne spomenuti i našega dekanu, prof. Marušića, prof. Zoranu Đogaša, kao i studente Marka Brekala, Teu Caktaš, Petra Poljaka te našega bivšeg studenta Marija Podruga, kojima

Svečana sjednica Fakultetskoga vijeća s predsjednikom Josipovićem

zahvaljujem na pomoći u organizaciji ovoga hvalevrijednog događaja. Osim studenata medicine sudjelovali su i studenati drugih fakulteta, a napose su nam pomogle tri studentice KBF-a koje su željele ostati anonimne. Druženje je potrajalо cijelo popodne, a hrane (ćevapa i srdela) i pića nije nedostajalo. Sva hrana koja je ostala (15 kg srdela i 20 kg kruha) poklonjena je skloništu za beskućnike udruge Most.

Ovakvo obilježavanje Dana fakulteta posebnost je Medicinskog fakulteta u Splitu i dosta drugih fakulteta zavidi nam na tome. Svi su sudionici bili oduševljeni i obećali su doći i dogodine. Moramo se potruditi da se tradicija nastavi jer su ovakva druženja izvrsna prilika za bolje upoznavanje kako studenta, tako i njihovih profesora te ostalih djelatnika Fakulteta. Osobno ћu dati sve od sebe da sljedeća proslava bude još bolja, a na vama je samo da se pojavite na Benama i budete dio svega.

Andrija Babić,
predsjednik Studentskoga zbora Medicinskoga fakulteta u Splitu

ako četrnaesta obljetnica i nije baš "okrugla", naš dekan odlučio je na proslavu Dana fakulteta pozvati predsjednika Republike Hrvatske, prof. dr. sc. Ivu Josipovića. Pošto je gospodin Predsjednik bio sprječen sudjelovati na službenoj proslavi 25. ožujka u splitskom HNK-u, njemu u čast održana je svečana sjednica Fakultetskoga vijeća 30. ožujka u popodnevnim satima u velikoj predavaonici zgrade temeljnih medicinskih znanosti.

Jedan od razloga pozivanja prof. Josipovića bio je predstavljanje našega fakulteta kao vodećeg i vjerojatno najuspješnijeg na splitskom Sveučilištu, a i najnaprednijega medicinskog fakulteta u državi. Naime, splitska Medicina je prvi fakultet koji je implementirao novi kurikul prema direktivi Europske komisije i na kojem se za dvije godine (za sadašnju petu godinu) potpuno ukida stažiranje nakon diplome te državni ispit. Staž je kroz kliničke rotacije smješten na šestu godinu studija, a diploma Medicinskog fakulteta u Splitu vrijedit će kao dozvola za samostalan rad mlađih liječnika. Zaista dovoljno velik i važan razlog da se na Fakultet pozove Predsjednika države.

Predsjednik Josipović s oduševljenjem je prihvatio poziv za sudjelovanje na sjednici i prenio želju da susretne studente i nastavnike u opuštenom ozračju. Sjednica je bila otvorena za sve nastavnike i studente, ne samo članove Vijeća, pa se toga popodneva okupila prepuna predavaonica studenata, profesora i ostalih djelatnika Fakulteta u ugodnoj i opuštenoj atmosferi.

Predsjednik Josipović došao je u predviđenom terminu na naš fakultet i po dolasku prvo popio kavu s Dekanskim kolegijem. Kavu su poslužile konobarice iz obližnjega kafića; inače omiljenoga obitavališta naše Uprave. Nakon kave započela je sjednica koju je otvorio naš dekan i pozdravio uvažene goste. Osim Predsjednika Republike, sjednici je prisustvovao župan splitsko-dalmatinski, Ante Sanader, rektor Sveučilišta u Splitu, prof. Ivan Pavić, saborski zastupnik Arsen Bauk i ostali uglednici.

Nakon pozdrava, prof. Marušić je u kratkim crtama predstavio planove i projekte za budućnost, kao i postignute uspjehe u svom mandatu te cijeloj povijesti Fakulteta. Nakon njega okupljenima su se obratili svi članovi Dekanskoga ko-

■ Svečana sjednica Fakultetskoga vijeća s predsjednikom Josipovićem

legija, predstavnik Sindikata, kao i predsjednik Studentskoga zbora. Svi su vrlo kratko prezentirali područje svoga djelovanja. Na kraju je Predsjednik održao zanimljivo i nadahnuto predavanje u kojem je pohvalio rad splitske Medicine, napore Uprave u poboljšanju kvalitete nastavnoga procesa i pokušaju uvrštanja našega fakulteta u društvo vodećih europskih medicinskih fakulteta te se osvrnuo na akademsku zajednicu općenito. Nakon govora koji je bio popraćen burnim pljeskom predsjednik Josipović odgovarao je na pitanja iz publike.

Iako je planirano vrijeme posjete bilo samo jedan sat, gospodin Predsjednik se zadržao gotovo dva, iz čega se dade zaključiti da mu je gostovanje kod nas bilo lijepo i ugodno. Ništa manje ugodno i zanimljivo nije bilo ni auditoriju jer se za fotografiju s prof. Josipovićem čekalo u poprilično dugom redu. Nadam se da će nas uskoro posjetiti i netko iz izvršne vlasti i da neće zaboraviti ulagati u naš fakultet. Jer svaki uloženi novčić za školovanje mladoga i perspektivnog kadra višestruko se isplati i stostruko vrati.

Andrija Babić
predsjednik Studentskoga zbora
Medicinskoga fakulteta u Splitu

Iza kulisa predsjednikova posjeta

Tko se sve uspio ugurati na fotku s Predsjednikom

Zena je čovjekov najveći neprijatelj. To smo već puno puta čuli od dekana Marušića, a podsjetio nas je na to tijekom sastanka Dekanskog kolegija početkom godine. Povod za taj podsjetnik bio je komentar prijedloga njegove vlastite žene da se na proslavu Dana fakulteta pozove Predsjednik države. U ovoj akademskoj godini predsjednik Ivo Josipović uveličao je dane medicinskih fakulteta u Zagrebu i u Rijeci pa je valjda bilo (ženski) logično da ga i mi pozovemo. Komentirajući taj prijedlog, profesor je upotrijebio svoje ubojito novohrvatsko nazivlje: nakon dramatske stanke, procijenio je da bi pozivanje Predsjednika bilo – preuzetno. Nitko nije znao što to znači, ali nam se nije dalo pitati. Jezične rasprave s dekanom su obično vrlo naporne jer se on tvrdoglavu drži nekih svojih postulata o jeziku i pravopisu pa tako svugdje piše „grješka“, a „neću“ piše razdvojeno, pa je bolje navrije-me popustiti.

Mjesec dana poslije, na još jednom Dekanskom kolegiju, dekan Marušić je obavijestio nazočne da je poslao poziv Predsjedniku da dođe na Dan fakulteta. Žena ga je uvjerala da g. Predsjedniku može pomoći upisujući na studij na engleskom jeziku studente iz Afganistana, a to je zbog nekoga nejasnog razloga dobro za Hrvatsku. Od toga dobra Marušiću ne treba više, i uskoro smo iz Ureda Predsjednika dobili odgovor da je Predsjednik zainteresiran za posjet i da će nam se javiti nakon što provjere njegov raspored. I ako ne uspije doći baš na Dan fakulteta, da će doći neki drugi dan oko tog datuma. Marušić je s tim odgovorom bio zadovoljan i počele su velike pripreme.

Danima je Marušić zdvajao oko programa predsjedničkoga posjeta i terorizirao time cijeli Dekanski kolegij. Naime, Ured Predsjednika je ponudio posjet u trajanju od sat vremena, tijekom kojih će pola sata pričati on, a pola sata mi. Marušić je odmah krenuo u oblikovanje tih naših pola sata i složio listu govornika koji će se obratiti Predsjedniku, a koja je svojim

opsegom obećava barem tri sata govorancije. Činilo se da će Predsjednik, kad ga se dočepamo, možda trebati i prespavati u jednom od fakultetskih apartmana da bi uspio čuti sve što mu je Marušić htio poručiti, od sindikalne problematike do studija na engleskom. Sve je bilo važno. Na kraju smo s te njegove liste govornika uspjeli skinuti šeficu računovodstva, šefa informatičke službe, šeficu spremaćica, šefa tehničke službe, projektanta zgrade, oba portira, domara, čovjeka koji nam dostavlja uredski materijal i gospodu iz jutarnje smjene u studentskoj menzi. Na listi je na kraju ostalo osam govornika, a predloženi dnevni red Svečane sjednice reduciran je na 11 točaka. Na prvom mjestu bila je Marušićeva ljubljena himna (ruk u srce!), zatim dobrodošlica Predsjedniku, pa naših osam govornika. Onda smo očekivali od Predsjednika kratko predavanje o otvorenosti sveučilišta kao čimbeniku europskih integracija, a zadnja točka zvala se "Dva pitanja g. Predsjedniku". Svi fakultetski govornici dobili su naputak da im prezentacija treba trajati 3 minute. Usrđno smo se nadali da je Marušić isti takav naputak dao i Predsjedniku, jer se nije baš činilo da ćemo s tako ambicioznim dnevnim redom uspjeti spakirati Predsjednikov posjet u svega 60 minuta.

Za voditelja programa izabran je profesor Grković. Bilo je razmišljanja da to povjerimo tajnici Fakulteta, ali njoj smo već bili povjerili vođenje svečane sjednice u kazalištu i ona je tom prilikom dekana oslovolila "naš večerašnji dekan" pa nismo htjeli riskirati i s g. Predsjednikom. Osim toga, tajnica je za event u kazalištu kupila skupu tuniku za koju su joj muž i dekan mislili da je bluza pa nismo htjeli povećavati ni trošak ni mušku nervozu. Zato sam ja otisla u šoping i kupila "sako za predsjednika". Moja bolja polovica je, vidjevši sako, komentirala da će Predsjedniku biti mal. Marušić nije kupio novu opravu za Predsjednika, ali je zato u Dragice naručio kavu za cijeli Dekanski kolegij i Predsjednikovu svitu, jer je prema dogovorenom protokolu Predsjednik trebao popiti kavicu u dekanovu ured. Tako se otkrilo zašto Marušić svako jutro piće kavu u Dragice – to on svaki dan provjerava kvalitetu njezine kave da bi mogao ponuditi primjeren kofinski napitak uvaženim gostima.

Na dan D užurbano su se odvijale zadnje pripreme za predsjednički posjet. Kava je bila naručena. Osiguranje je cirkuliralo Fakultetom, a i jedan je uvaženi pas pronuškao fakultetske prostore (ne zna se kako je preživio). Dva sata prije očekivanoga dolaska Predsjednika trebali smo se svi naći u velikoj predavaonici za generalnu probu naših prezentacija. Na generalku smo došli samo Grković, Sapunari i ja (dežurni štreberi) pa je otkazana.

Predsjednički je konvoj u ugovorenou vrijeme došao na Fakultet i uputio se u dekanski ured. Oko stola je bilo malo mješta za toliko ljudstvo pa je Andrija, predsjednik Studentskoga

Iza kulisa predsjedničkoga posjeta

zbora, sjeo za drugi stol. Predsjednik ga je odmah pozvao da sjedne s nama. Marušić nas je svih predstavio, najljubaznije što je mogao, ali nije propustio napomenuti da sam ja živi vrag. Hm, trebali smo Grkoviću prepustiti i to predstavljanje.

Nakon kave uputili smo se u prepunu veliku predavaonicu. Govorancije su tekle začuđujuće učinkovito i nitko od govornika, u strahu od Marušića, nije premašio one 3 minute, samo Grković, koji se Marušića ne boji, a nastava mu služi umjesto kisika. G. Predsjednik je malo dulje govorio, ali dekan mu se ljubazno smješkao. Predsjednik je lijepo pričao o europskim vrijednostima, sličnostima između pravne i medicinske struke i prednostima studija na engleskom, a otkrilo se da je s dekanom prijatelj s plaže u Baškoj Vodi. Kako su pak postali prijatelji, nije sasvim jasno, jer je g. Predsjednik sasvim mirno rekao da ga je i tada Marušić uvjeravao da sve nastavnike prava treba pozatvarati (zapravo je rekao "uzaptiti"). Na kraju je postavljeno mnogo više od "dva pitanja". Ne znam kako su završili ljudi koji su postavili treće pitanje pa nadalje; na Fakultetu nakon završetka sjednice više nisu viđeni. No, Predsjednik je bio vrlo ljubazan i odgovorio je na sva pitanja te je zadovoljno produžio svoj planirani boravak na Fakultetu. Kad je svečana sjednica napokon zaključena, Marušić je pozvao sve dame da se fotografiraju s Predsjednikom. Tada je nastupio najljepši fakultetski stampedo ikad. Osiguranje je nemoćno gledalo, nadajući se da je to gurkanje Predsjednika jedino nasilje za koje su te dame sposobne. Marušić je bezuspješno pokušavao regulirati izmjenu osoblja i omogućiti da se s Predsjednikom svatko fotografira. I jesu, skoro svi osim njega. Ja sam se uspjela ugurati na jednu fotku i onda sam se makla sa strane jer sam vidjela jednog čovjeka u odijelu, kojeg sam uvjeravala sljedećih par minuta da se mi sigurno odneku poznajemo jer je on meni tako poznat. Kad je njemu dosadilo uvjeravat me da je poprilično siguran da nije ni čuo za Cochrane sustavne preglede, rekao je da je on saborski zastupnik pa da mi je možda poznat iz medija.

Predsjednik se u neko doba uspio izmigoljiti iz zagrljaja svih koji su se s njim htjeli fotografirati i otiašao je s Fakulteta noseći knjigu Joška Marušića *Istinita priča o Hrvatima*. Ta je knjiga, doduše, na engleskom jeziku, ali to nije problem jer napokon imamo visokoga dužnosnika koji dobro govorи engleski. Ako predsjednik otvorи tu knjigu, unutra će naći potpisе koje je taj dan gđa Milena skupljala po Fakultetu. Potpisali su se svi koje je našla na svom radnom mjestu pa Predsjednik sad zna koliko se naših zaposlenika taj dan ukazalo na poslu.

Nakon posjeta primali smo brojne komplimente za organizaciju. Iz Ureda Predsjednika dobili smo fotografije i poхvalu da smo bili neviđeno organizirani i točno se držali dogovorenog vremena za prezentacije, što inače u akademskoj zajednici nisu nikad doživjeli. Marušić je bio vrlo zadovoljan. Tko zna, možda je u tom zadovoljstvu promislio da žena možda i nije čovjekov najveći neprijatelj.

Livia

Sve predsjednikove žene

Jedan klik mišem i dobiješ sve što hoćeš

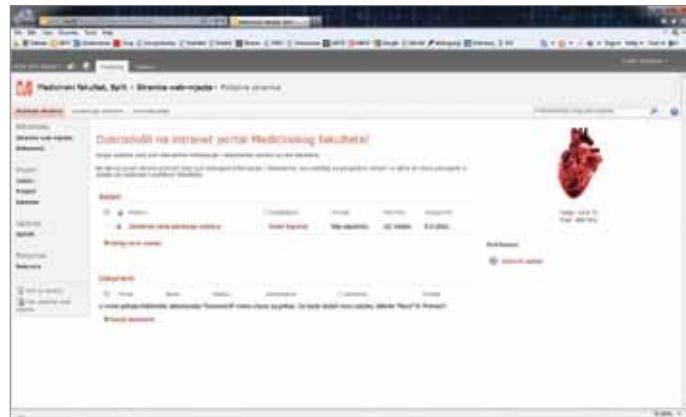
KRATKA PRIČA O VELIKOM POSLU INFORMATIZACIJE NASTAVE

Koliko ste to puta čuli u svom životu, samo par klikova mišem i sve što želiš magično će ti se ukazati. Izgleda da je dekan Marušić to jako često slušao u posljednje vrijeme, razmazio ga prof. Damir Sapunar fantastičnom e-verzijom CMJ-a pa je krajem prošle godine na jednom od dekanskih kolegija ponosno izjavio kako bi jedan fakultet našega kalibra i ambicija morao nastavu i sve informacije o nastavi imati u jednom programu (magičnom), koji bi s par klikova dao sve moguće podatke o nastavi koje student/nastavnik/Sveučilište/Ministarstvo ili sam Predsjednik Republike želi vidjeti. Toliko je bio oduševljen tom idejom da je u jednom trenutku, svojim uvjerenjima i iskustvima unatoč, izjavio da i Zagreb to ima!

To je Sapunaru i meni odjeknulo kao bačena rukavica, a i sami smo bili svjesni da moramo nekako pospajati gomilu podataka vezanih za nastavu koje su, svatko na svoj način, obrađivali i pretumbavalii referada, pravna služba, Ured za nastavu, finansijska služba i Povjerenstvo za nastavu. U sve-mu ovom često je bilo gluhih telefona (mailova), delegiranja (da ne kažem prebacivanja) odgovornosti, a nerijetko i posljedičnoga kašnjenja teško provjerljivih informacija. Odmah smo se suglasili da je središnji element koji povezuje sve podatke o nastavi zapravo točan i sveobuhvatan plan, tj. raspored nastave. Ne samo rezervacija raspoloživih nastavnih prostorija nego potpuna informacija o tome tko, gdje, kada i što radi s točno definiranim studijskim/seminarskim/vježbovnim skupinama.

Raspisali smo natječaj, odabrali ponudu (iznimno povoljnju) informatičke tvrtke Lama i počeli se sastajati s njima. Naravno, u sve je ovo od prvoga dana bio uključen i naš šef informatičara, Davor. Tako je naš trio DDI (Damir, Davor, Ivica) najprije objasnio ustroj naše nastave programerima Lame. Ovi su odmah zaključili (vidjelo se iz njihove neverbalne komunikacije) da su nam dali jezivo malu ponudu za posao, ali bilo je kasno, ugovor je bio potpisani. A onda je njihov informatički mozak zaključio da se radi o nevjerojatnom izazovu, jer ako možeš urediti nastavu na Medicini (turnusi, sve moguće kombinacije vidova nastave, nastavnika, prostora, moguća preklapanja unutar i između studijskih godina...), onda je nastava na drugim fakultetima doista mačji kašalj.

Paralelno s kreiranjem programa (a udovoljili su svim našim zahtjevima), počeli smo skupljati prijedloge rasporeda za 2011./2012., što je išlo teže i sporije nego ikada ranije. Kollege kliničari koji često ni na kraju mjeseca nemaju raspored rada i dežurstava za sljedeći mjesec trebali su nam dostaviti podatke ne samo o predavanjima i seminarima nego i o svim

vježbama (skupine, voditelji, satnice, prostor) za cijelu sljedeću akademsku godinu. Bilo je puno opravdanoga negodovanja i rasprave, ali svi su odradili posao. Svaka vam čast, kolege na klinici!

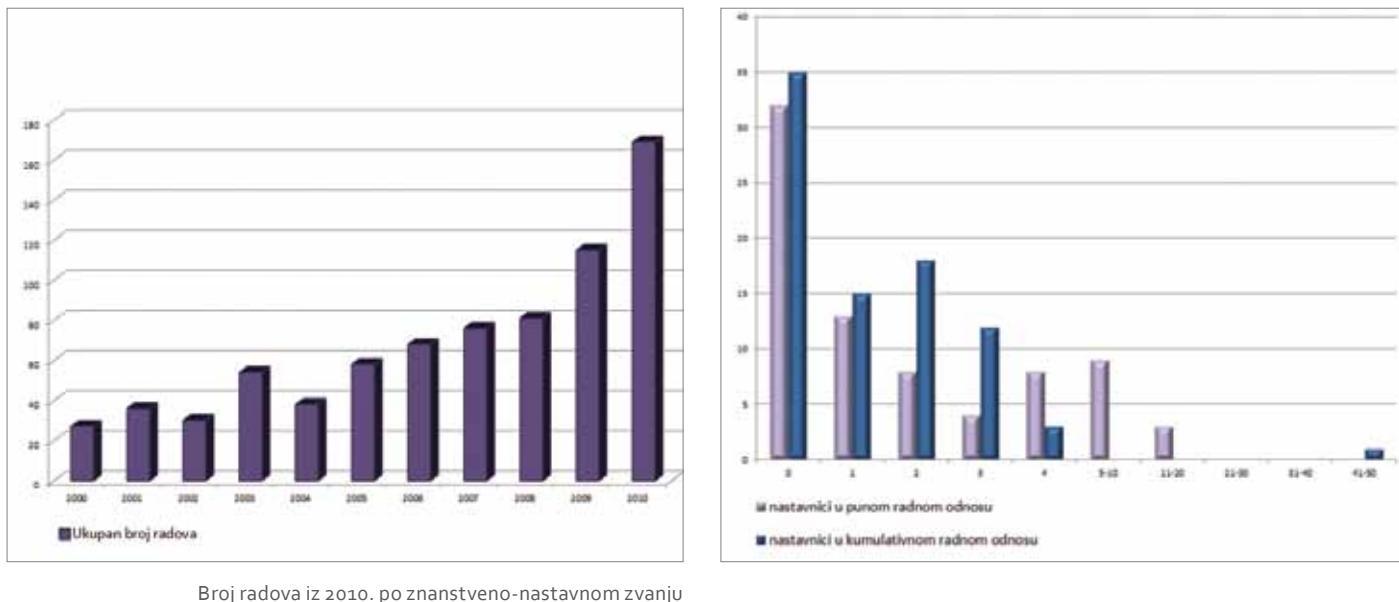
O unošenju u raspored ne ću puno pisati jer su rane još svježe i bolne. Počeli smo s timom od desetak ljudi (tzv. rasporedari, uglavnom ljudi iz Povjerenstva za nastavu i pridruženi članovi koji me nisu mogli odbiti), ali kako su se približavali godišnji odmor, broj rasporedara je eksponencijalno opadao. Vatru "rasporedarenja" kroz kolovoz smo održavali Irena Drmić Hofman, Stanko Kružić i ja, a u rujnu nam se pridružila Dolores Biočina-Lukenda i Željka Erak s programiranjem 4. i 5. godine Dentalne medicine. Krv, znoj i suze!

Ali uspjeli smo, kompletna nastava na Medicini, Dentalnoj medicini i Farmaciji bila je u programu dva tjedna prije početka nastave. Svi nastavnici i suradnici mogu u programu naći svoja zaduženja, sve katedre svoja opterećenja, a svi studenti svoje rasporede po turnusima. Pravna će služba jednostavno tiskati ugovore, a finansijska vidjeti koliko sve to košta (tj. koliko smo kome dužni platiti). Čini mi se da će najsretniji biti (sad već bivši) dekan Marušić jer mu se, prema vlastitom priznaju, ostvario vječni san.

Dragi kolege studenti i nastavnici, nadam se da će korištene i mogućnosti ovoga programa opravdati (doista ogroman) trud koji su DDI, Lama i rasporedari uložili da klikom mišem možete ući u labirint nastave na Medicini.

Vaš (sad već bivši) prodekan za nastavu
prof. dr. sc. Ivica Grković

Znanstvena produkcija Medicinskoga fakulteta u Splitu; godina: 2010.

Ured za znanost ove je, kao i proteklih godina, prema uspostavljenoj metodologiji proveo analizu znanstvene produkcije na Medicinskom fakultetu u Splitu. Analiza je uključila podatke o broju publikacija, broju istraživača i čimbenicima odjeka. Scientometrijsko izvješće proizшло iz analize govori o kontinuiranom rastu broja publiciranih radova zaposlenika Fakulteta. Znanstvenici Medicinskoga fakulteta u Splitu objavili su u 2010. godini šest puta više znanstvenih radova nego 2000. godine. Na početku ovoga stoljeća splitski medicinari objavili su u jednoj godini 27 znanstvenih radova u časopisima koji se citiraju u najprestižnijoj indeksnoj bazi Current Contents (CC), a u 2010. godine takvih je radova objavljeno čak 169. S brojem nastavnika i radova raste i broj projekata – 2010. godine Fakultet je imao 54 aktivna znanstvena projekata, od kojih je 13 započelo 2010. godine, uključujući i dva FP7 projekta.

Povećanje broja radova koje vidimo iz godine u godinu rezultat je niza čimbenika. Samostalni splitski Medicinski fakultet osnovan je prije četrnaest godina i tek tada su ostvarene mogućnosti za značajniji razvoj fakultetskih kadrova. Od osamostaljenja kontinuirano se povećava broj nastavnika, a i broj mladih znanstvenika koji su se educirali u inozemstvu i na Fakultetu osnovali vlastite laboratorije.

U prosincu 2010. na Fakultetu smo imali 161 nastavnika u znanstvenom, nastavnom i znanstveno-nastavnom zvanju te 24 znanstvena novaka. Radove s najvišim čimbenikom odjeka objavio je profesor Igor Rudan u časopisima Nature

Genetics (36,38) i Nature (36,10), a on je ujedno i znanstvenik s najvećim brojem publiciranih radova u 2010. godini ($n=42$). No, analiza je također pokazala da 2010. godine 14% redovitih profesora, 48% izvanrednih profesora, 35% doce-nata te 68% asistenata i 45% znanstvenih novaka nije bilo među autorima niti jednoga CC-rada.

Rezultati analize prezentirani su na Fakultetskom vijeću, a tablice sa svim analiziranim ishodima dostupne su u Uredu za znanost.

Lana Bošnjak, dipl. ing.
Ured za znanost

Časopisi u kojima se najčešće objavljivalo u 2010.	Broj radova
Collegium Antropologicum	26
Croatian Medical Journal	14
Nature Genetics	10
Lancet	6
Journal of Applied Physiology	3
Autonomic Neuroscience - Basic & Clinical	3
BMC Medical Genetics	3
International Jurnal of Epidemiology	3

Digitalna knjižnica u izgradnji

zgradnja digitalne knjižnice daleko je složeniji posao nego što se obično misli. Da bi se obavio kako treba, traži planiranje, osiguravanje finansijskih sredstava i dovoljan broj osoba koje mu se mogu posvetiti. Ili bi barem tako trebalo biti. Ili barem tako jest na nekim drugim mjestima, u nekim drugim knjižnicama negdje u svijetu koje već odavno izgrađuju i održavaju institucijske repozitorije. Naravno, u hrvatskim okolnostima stvari izgledaju ponešto drukčije. Zbog toga se na prste jedne ruke mogu nabrojiti visokoškolske i znanstvene ustanove koje imaju svoje repozitorije. Osnovna je prepreka nedovoljan broj osoba zaposlenih u našim knjižnicama, koje obično funkcioniraju tek s jednom ili dvije osobama, te već poslovični nedostatak finansijskih sredstava.

Za digitalnu je knjižnicu ili digitalni repozitorij potrebno osigurati odgovarajući softver. Naglasak je ovdje na riječi odgovarajući, što znači onaj koji će se pored trenutačne odgovarajuće funkcionalnosti moći održavati, nadograđivati, razvijati. Dvije su mogućnosti: koristiti neki od postojećih slobodno dostupnih besplatnih (open source) ili neki od komercijalnih softvera. Prvi se, naizgled, čine boljim izborom jer, naizgled, ne koštaju ništa. Međutim, oni dolaze kao sировa rješenja koja je potrebno doraditi ili, kako bi se drukčije moglo reći, konfigurirati u skladu s vlastitim potrebama. A za to su potrebni znanje, rad i vrijeme. Drugo su rješenje gotovi komercijalni softveri kojih i na našem tržištu ima. Ali oni puno koštaju.

Kada je uprava stavila na dnevni red to pitanje i zadužila prodekanicu za znanost za njegovo koordiniranje, pronašli smo treće rješenje. Tvrta čiji softver knjižnica već koristi u svome poslovanju ponudila nam je, potpuno besplatno, mogućnost izgradnje repozitorija koji bi bio povezan s postojećim bibliografskim podatcima u mrežnom katalogu knjižnice te inicijalno postavljanje obrađenih dokumenata na web. I tu smo mogućnost, naravno, iskoristili. No, najprije je bilo potrebno zatražiti suglasnost autora za objavu njihovih magistarskih radova i doktorskih disertacija u ovom obliku. Taj je posao vodila Služba za poslijediplomsku

nastavu i stalno medicinsko usavršavanje. Pristigli su odgovori od otprilike polovice autora, od kojih je većina izrazila suglasnost za objavu, bilo s odgodom ili odmah. Onima čije električne inačice ocjenskih radova knjižnica nema u fondu, a takvih je puno, upućene su molbe da ih dostave te je, s obzirom na šarolikost formata, dogovoreno u kojem bi se formatu ubuduće trebale predavati.

Za sada je obrađeno i postavljeno trinaest doktorskih disertacija obranjenih na našem fakultetu. Mogu se pregledavati i pretraživati, a uspostavljene su i poveznice unutar teksta na pojedina poglavlja. Izdvojeni su također podaci o autorima te sažetci na engleskom jeziku. Disertacijama je do sada pristupljeno oko 700 puta, a put do njih vodi preko mrežnih stranica knjižnice. Posao se nastavlja te je pored objavljivanja ostalih doktorskih disertacija i magistarskih radova planirano i objavljivanje diplomskih radova naših studenata.

Ana Utrobičić,
voditeljica knjižnice

Nešto posve novo: dopunska isprava o studiju

Upetak 23. rujna 2011. u prostorijama Fakulteta održana je skromna svečanost. Dekan prof. dr. sc. Matko Marušić svim je studentima integriranoga prediplomskog i diplomskog studija Medicine koji su diplomirali u srpnju 2011., a upisali su studij 2005. godine po novom i po prvi put u Hrvatskoj implementiranom nastavnom programu reformiranom po Bolonjskom procesu, uručio dopunske isprave o studiju i MSD priručnike.

Dopunsku ispravu i priručnik primilo je 17 studenata: Svjetlana Došenović, Zdravka Ilićić, Ivan Jerković, Milka Jerić, Kristian Jerković, Ante Jurčević, Svjetlana Karabuva, Antonio Meštrović, Ivan Mizdrak, Nina Medić, Marija Odak, Tihana Parat, Branka Runtić, Darija Marija Šarčević, Lenko Šarić, Ivona Vrkić i Ivan Žaja.

Što kazati o najboljima (ili možda najbržima)? Upisalo ih je 68. Bez zastoja ih je na šestu godinu došlo 47, od toga 42 bez ikakvih zaostataka s pete godine. Do 26. srpnja 2011. diplomiralo je 17 studenata a njih je 16 iz prve "bolonjske" generacije koja je studij upisala ak. god. 2005./2006. Najbolja studentica ima visoki prosjek ocjena od 4,91, izračunat po težinskom prosjeku ostvarenih ECTS bodova. Od 17 studenata 11 ih ima prosjek veći od 4,00.

Mislim da je moglo biti i više studenata koji su diplomirali do kraja srpnja, ali su išli po principu "dugo je ljeto" i da su u Splitu, pa da im se ne žuri... S obzirom da je većina studenata položila sve ispite, očekuje se da većina studenata te generacije završi studij do listopada 2011. godine.

U dopunskoj ispravi koju smo svjesno, poštujući savjete Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, pisali opširno, opisali smo program "bolonjskog" studija Medicine, koji je razvijen "u hodu" s ovom generacijom studenata. Samu dopunsku ispravu odlučili smo podijeliti prije promocije, jer tako kažu dobri standardi Sveučilišta u Splitu ("isprava se uručuje pojedinačno studentu odmah po završetku studija"). Zbog ljetnoga odmora trebalo nam je mjesec dana za prijevod na engleski i ispis u odgovarajućem programu. Žao nam je što Informacijski sustav visokih učilišta RH (ISVU) uopće nismo mogli koristiti. Ponosni smo na našu dopunsku ispravu (engl. *supplement*), koju smo izradivali i dizajnirali skoro devet mjeseci. U toj pripremi za doktore/doktorice medicine razvili smo i podijelili dopunske isprave i studentima stručnoga studija Sestrinstva i Fizioterapije u lipnju 2011. godine.

Za potrebe uvezivanja dopunske isprave o studiju razvijena je i jamstvena naljepnica od koje će imati koristi cijeli Fakultet u situacijama kada treba ovjeriti da on kao ustanova jamči za sadržaj dokumenta. Naljepnica je tako lijepa i originalna da čini jednu malu prepoznajnicu (*brand*) Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu.

Naravno, naši dragi doktori i doktorice medicine dobit će i diplomu koju smo, kao rijetki fakulteti u Hrvatskoj, izradili u Agenciji za komercijalnu djelatnost u Zagrebu i opremili je sa svim elementima zaštite javnih isprava, a koji su se mogli primjeniti u skladu sa zadanim grafičkim dizajnom Sveučilišta u Splitu.

Još jednom čestitamo diplomiranim studentima, s punim povjerenjem da će diljem Lijepe naše i svijeta (doktor Ivan Žaja i doktorica Svjetlana Došenović već su u SAD-u) pronositi ugodna iskustva da se u Splitu školju dobri "bolonjski" medicinari.

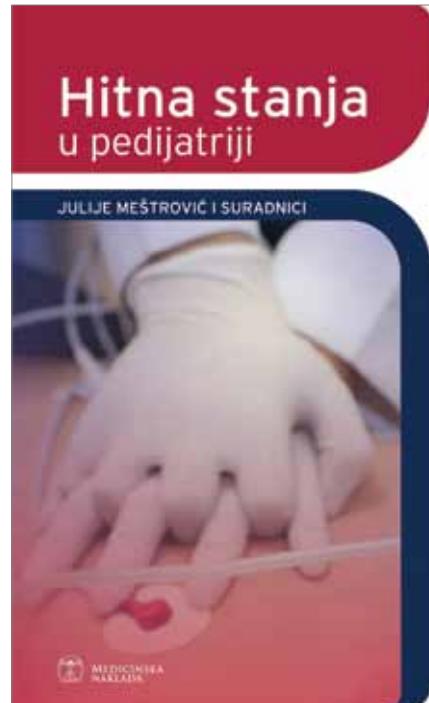
Josip Barić, dipl. iur.

Predstavljen sveučilišni udžbenik *Hitna stanja u pedijatriji*

Hrvatskom liječničkom domu 19. travnja 2011. predstavljen je sveučilišni udžbenik Hitna stanja u pedijatriji. Knjiga ima 762 stranice i sadrži 78 poglavlja, koja su napisala 82 autora. Pristup životno ugroženoj djeci i njihovo liječenje razlikuje se pristupu odraslima jer su djeca dinamična skupina, od dobi novorođenčeta do adolescente. Liječenje djece zahtjeva široka i specifična znanja, kao i prilagodbu pristupa ovisno o dobi djeteta. Zato su knjigu zajednički napisali pedijatri raznih užih specijalnosti, anesteziolozi, infektoholičari, liječnici hitne pomoći, kirurzi, ginekolog, psihijatar, dermatovenerolog i medicinska sestra. Samo suradnjom stručnjaka raznih specijalnosti moguće je obuhvatiti sve aspekte hitnih stanja u djece s kojima se liječnik može suočiti.

Početni pristup životno ugroženom bolesniku uvijek je isti. Zato uvodna poglavlja u knjizi daju upute kako prepoznati životno ugroženo dijete i dijete kojem život može biti ugrožen, a zatim kako pružiti početne postupke održavanja životnih funkcija. Smjernice o liječenju životno ugroženoga djeteta uskladene su s novim preporukama ILCOR-a (engl. International Liaison Committee on Resuscitation) iz 2010. godine. Nakon toga slijedi niz poglavlja koja obrađuju pojedine simptome ili znakove bolesti. Autori su u tim poglavljima dali smjernice i postupnike o tome kako kliničkim pregledom i laboratorijskim pretragama doći do dijagnoze bolesti određenog bolesnika. Cjelovita obrada i liječenje bolesnika, ovisno o dijagnozi bolesti, prikazani su u poglavljima posvećenima bolestima pojedinih organa i organskih sustava. Veliki dio knjige odnosi se na ozljede, od postupaka održavanja života do dijagnostičkih pretraga i liječenja ozljeda pojedinih organa. Ta su poglavlja važna zbog značaja ozljeda u pobolu i smrtnosti djece u suvremenom svijetu.

Osim znanja o postupcima u pojedinim kliničkim okolnostima, u knjizi su također navedene vještine i načini njihova izvođenja. Sistematični raspored sadržaja knjigu čini podjednako korisnom liječniku u ambulanti na otoku, kao i dežurnom specijalistu u kliničkom bolničkom centru u pristupu životno ugroženom djetetu. Važno je da svi koji sudjeluju u tom lancu imaju ista znanja i vještine, tako da se suradnici razumiju i nadopunjaju.

Knjigu su recenzirali profesor Ingeborg Barišić iz Zagreba, profesor Janez Primožič iz Ljubljane i profesor Alan Šustić iz Rijeke. Nakon provedenih postupaka recenzije, knjigu su kao sveučilišni udžbenik prihvatile tri hrvatska sveučilišta: u Zagrebu, Splitu i Rijeci. Knjiga je bogato opremljena slikama i tablicama pa su tekstovi pregledni, a lako ih se i brzo može pretraživati. Nakladnik knjige, Medicinska naklada, proveo je lekturu i ujednačio nazivlje, a izgledom knjigu suvremeno grafički priredio. Već prve ocjene čitatelja izrazito su pohvalne, pa vjerujem da će nam ovaj udžbenik pomoći spremno se suočiti s najtežim kliničkim izazovom, a to je liječenje životno ugroženoga, bolesnoga ili ozlijedenog djeteta. Knjiga će biti osobito korisna studentima i mладим kolegama koji završe medicinski fakultet i nađu se u situaciji da moraju liječiti životno ugroženo dijete. Naime, u njoj će naći jasne upute o osnovnom slijedu postupaka: prepoznavanju znakova životne ugroženosti, oživljavanju, stabilizaciji bolesnika, prepoznavanju i liječenju osnovne bolesti te transportu bolesnika u medicinsku ustanovu.

prof. dr. sc. Julije Meštrović
Stručni urednik knjige *Hitna stanja u pedijatriji*

Održan prvi FEBS-ov tečaj na MEFST-u

Urazdoblju od 2. do 9. rujna održao se praktični tečaj Federacije europskih biokemijskih društava (FEBS) pod nazivom "FEBS Practical Course on Protein interaction modules", kao treći takav u Hrvatskoj, a prvi na Medicinskom fakultetu u Splitu uopće. Već ranije održao se na Hvaru i u Cavatu. Radi se o jednoj od najvećih organizacija europskih prirodnih znanosti koja broji oko 40 000 članova u četrdeset i tri zemlje. FEBS je organizacija koja se bavi promicanjem i podupiranjem biokemije, biologije stanica i biofizike diljem Europe na razne načine: preko naprednih tečajeva (za članove FEBS-a), raznih stipendija, publikacija, godišnjih kongresa, nagrada i medalja, elektroničkih obavijesti itd. Važno je napomenuti da se pravo prisustvovanja ostvaruje putem članstva u FEBS-u, s tim da u svakoj državi postoje društva koja su zapravo "podružnice" FEBS organizacije. Hrvatsko društvo za biokemiju i molekularnu biologiju hrvatski je član FEBS-a. Kao ugledna i tradicionalna škola, FEBS edukacija se kontinuirano održava od 1978. godine i od središnjeg joj je značaja promicanje znanstvenika, s naglaskom na karijere mladih znanstvenika.

Sponzoriran od strane FEBS-a, osnovni cilj ovoga tečaja bio je pružiti studentima i postdoktorandima priliku za susret s vrhunskim znanstvenicima kako bi im na vlastitim primjerima prenijeli iskustva iz laboratorija. Središnja tema tečaja bile su proteinske interakcije, formiranje velikih proteinskih kompleksa unutar stanica te njihovo istraživanje. Tema se realizirala putem formalnih i neformalnih oblika nastave, preko predavanja i eksperimentalnog rada u laboratoriju do druženja i raspravljanja o znanosti na plaži. Polaznici su pobliže bili upoznati s metodama kojima se proučavaju i dokazuju jednostavnije ili složenije proteinske interakcije te im je kroz praktičan rad omogućeno usavršavanje vlastitih vještina. Takav način usavršavanja pomoći će im u postizanju samostalnosti u vlastitom laboratoriju i sigurnosti u izvođenju novih metoda koje do sada u svojim matičnim laboratorijima nisu imali priliku naučiti.

Na tečaju su sudjelovali ugledni predavači i instruktori iz područja biokemije, biofizike, proteomike i strukturalne biologije koji su željeli prenijeti znanje novim generacijama europskih znanstvenika. Osim prenošenja znanja, stručnjaci su za cilj imali sposobiti laboratorije diljem Europe, u smislu korištenja tih tehnika, te postaviti standarde i "kontrolu kvalitete" u ovom zahtjevnom i brzo napredujućem znanstvenom polju.

Vodeću ulogu na tečaju imali su međunarodni stručnjaci s različitim sveučilišta i instituta, od kojih je važno istaknuti predavače **Johannesa Bosa, Johna Scotta, Christiana Behrendsa, Giulia Superti-Furgu, Borisa Mačeka, Roba Russella, Holgera Rehmanna** te našega poznatog

znanstvenika i profesora našega fakulteta, **Ivana Đikića**. Polaznicima su svoje znanje u praktičnom radu prenosili **Roberto Sacco, Roberto Giambruno, Matthew Betts, Marjolein Vliem, Katarina Matić, Holger Rehmann, Marina Degoricija, Jelena Korać i Ivana Novak**. Što se tiče samoga organizacijskog odbora, vodeću su riječ imali prof. **Ivan Đikić**, prof. **Giulio Superti-Furga** te prof. **Janoš Terzić**, pročelnik Katedre za imunologiju i medicinsku genetiku na MEFST-u te voditelj Laboratorija za tumorsku bilogiju. Za organizaciju na lokalnoj razini bila je zasluzna doc. dr. sc. **Ivana Novak**, kojoj su pomagali ostali članovi laboratorija, doc. dr. sc. **Ivana Marinović-Terzić**, znanstveni novaci **Jelena Korać i Marina Degoricija** te laboratorijska tehničarka **Sandra Vujević**, kao i mlade suradnice, studentice **Martina Paradžik, Snježana Mikuličić i Petra Vizjak**.

Tečaju su prisustvovali mladi znanstvenici iz cijele Europe – Italije, Hrvatske, Poljske, Portugala, Španjolske, Rusije, Austrije, Slovačke, Švedske, Rumunjske, Ukrajine, Mađarske, Belgije i Finske. Svi sudionici tečaja prezentirali su svoje projekte u obliku kratkoga predavanja i postera koji su bili izloženi tijekom cijelog trajanja tečaja.

Beach discussion

FEBS group

Priljev mozgova: Ivana Novak – znanstvenica s inozemnim iskustvom

Ivana Novak (druga s lijeva) i suradnici

Doc. dr. sc. Ivana Novak, od travnja ove godine zaposlena kao docentica na Katedri za imunologiju i medicinsku genetiku, sjajna je i vrlo ambiciozna mlada znanstvenica koja u sklopu stručnoga tima koji vode prof. Janoš Terzić i prof. Ivan Đikić radi u Laboratoriju za istraživanje biologije malignih tumora. Laboratorij se koristi multidisciplinarnim pristupima u proučavanju raka, stvarajući pritom preduvjete za razvoj novih terapijskih i dijagnostičkih postupaka. Istraživačka grupa s Medicinskoga fakulteta jedna je od znanstveno produktivnijih u državi te mnoge radove objavljuje u najboljim svjetskim znanstvenim časopisima, kao što su *Nature*, *Science* i *Cell*. Ivanin istraživački rad fokusiran je na autofagiju, proces kojim stanice uklanjuju štetne ili nepotrebne tvari poput proteina, čitavih staničnih organela ili bakterija. S obzirom na svoju ulogu, autofagija je važna za usporavanje starenja stanica, sprječavanje nastajanja tumora, upalnih i neurodegenerativnih bolesti, te je trenutačno intenzivno proučavano znanstveno polje.

Rođena je 16. siječnja 1978. u Zagrebu, gdje je pohađala gimnaziju te na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu stekla titulu diplomiranoga inženjera biologije. Nakon dodiplomske studije odlazi na *Karolinska Institut* u Stockholm u Švedskoj na poslijediplomski studij, gdje je stekla titulu doktora znanosti iz područja funkcionalne genomike, pod naslovom: "Molekularna arhitektura kromosoma u mejozi". U stjecanju doktorata docentici Novak pomoglo je znanje švedskoga jezika, koje je stekla dvogodišnjim dopunskim studijem švedskoga jezika i skandinavskih književnosti na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Ovdje iznosimo nekoliko zanimljivih podataka iz razgovora s mlađom znanstvenicom.

Ivana, kako je došlo do odluke o preseljenju u Split? Je li ta odluka došla planski ili je to bio neplanirani razvoj događaja?

Po završetku doktorata na *Karolinska Institutu* u Švedskoj htjela sam se vratiti u Hrvatsku, iako su mi se nudila mnoga primamljiva postdoktorska usavršavanja u Europi i Americi. Ideja o povratku u Hrvatsku trebala mi je omogućiti daljnje znanstveno usavršavanje poput onoga u inozemstvu, pa sam prihvatile ponudu prof. Ivana Đikića da se priključim njegovoj novonastaloj istraživačkoj grupi na Mediteranskom institutu za istraživanje života, MedILS-u u Splitu. Kako bi mi bio omogućen kvalitetan rad u Hrvatskoj, prijavila sam se na natječaj za postdoktorsku EMBO stipendiju. Radi se o europskoj organizaciji koja mladim znanstvenicima pruža finansijsku potporu tijekom postdoktorskoga usavršavanja te im tako pomaže ostvariti međunarodnu karijeru. U konačnici sam prošla na natječaju te među mnoštvom prijavljenih (oko 1 000 prijavljenih) dobila prestižnu EMBO *Long Term Fellowship* u trajanju od dvije godine. Za vrijeme svoga boravka na MedILS-u imala sam priliku surađivati sa znanstvenicima iz cijelog svijeta, a i suradnici u laboratoriju bili su mi ugodno i pozitivno okruženje te sam u te dvije godine objavila dva znanstvena rada. Nakon isteka moje EMBO stipendije počela sam intenzivnije surađivati s prof. Janošem Terzićem, koji je zajedno s prof. Đikićem zaslужan za moje zapošljavanje na Katedri za imunologiju i medicinsku genetiku.

U kojoj se mjeri Vaš rad u Hrvatskoj razlikuje od onoga u Švedskoj?

Teško je povući nekakvu paralelu između tih dvaju sustava s obzirom da svaki sustav znanosti i obrazovanja ima svoja obilježja i posebnosti, no ono što bih mogla istaknuti kao prednost dok sam bila na doktoratu u Švedskoj jest činjenica da sam bila fokusirana isključivo na svoj rad te je moj boravak u laboratoriju bio posvećen znanstvenom radu i u konačnici publikacijama u vrlo dobrim znanstvenim časopisima. Važno je naglasiti da kao doktorska studentica nisam imala nastavnu obvezu prema studentima. Tamo možete birati želite li se baviti isključivo istraživanjem ili ćete se odlučiti za znanstveno-nastavni smjer. Moja trenutačna situacija malo je drugačija. S obzirom da sam prilično zauzeta radom sa studentima, zajedno s ostalim kolegama, jednostavno nemam vremena baviti se znanstvenim radom u onoj mjeri u kojoj bih to htjela. Svakako bih voljela da mi se ukažu prilike za zapošljavanjem stručnog tima, prvenstveno znanstvenoga novaka koji bi preuzeo jedan dio laboratorijskoga rada, čime bi moj znanstveni rad bio neometano nastavljen u istom intenzitetu kao i do sada.

Namjeravate li nastaviti karijeru na Medicinskom Fakultetu u Splitu ili se vidite na nekom drugom mjestu?

Zasad samo mogu reći da nemam dugoročnih planova. Činjenica je da je u Hrvatskoj integracija u znanost teža nego što sam mislila da će biti, ponekad do te mjere da je i sam opstanak upitan. U inozemstvu morate mnogo više raditi kako biste napredovali i dostigli razinu prepoznatljivosti u određenim krugovima, no okolnosti su drugačije i postoji više mogućnosti ako imate volje i ambicije. U Hrvatskoj je problem to što je vrlo lako zapasti u stanje stagnacije ako se

ne trudite svim silama. Kao što sam rekla, moji planovi su zasad kratkoročni, ali namjeravam hrvatskoj znanosti doprinijeti koliko najviše mogu. Moji dugoročniji planovi ovise o tome hoću li u sljedeće dvije godine dobiti odgovarajuću finansijsku podršku kroz međunarodne projekte i fondacije te hoće li mi biti omogućeno mentoriranje znanstvenoga novaka.

Ana Čulina, prof.

Polugodišnji sastanak Cochrane kolaboracije – jedan od najvažnijih skupova na našem fakultetu 2011. godine

Uako je od polugodišnjega sastanka Cochrane kolaboracije i 3. hrvatskog Cochrane simpozija prošlo već dosta vremena, smatramo da je riječ o jednom od najvažnijih skupova na našem fakultetu ove godine te ga se vrijedno prisjetiti na stranicama *Glasnika*.

Od 28. ožujka do 2. travnja u Splitu se okupilo više od 70 vodećih ljudi Cochrane kolaboracije, a susret je organizirao Hrvatski ogranač Talijanskog Cochrane centra (HOTCC). U pet vrlo intenzivnih dana redali su se radni sastanci urednika recenzijskih skupina (Cochrane Review Groups), voditelja Cochrane centara i ogranača te članova Upravnog odbora Kolaboracije. U srijedu 30. ožujka održana je tzv. strateška sjednica na kojoj su svi sudionici polugodišnjega sastanka raspravljali o tome kako poboljšati globalnu uključenost Cochrane kolaboracije. Istoga dana HOTCC je organizirao obilazak centra grada Splita i svečanu večeru u restoranu Adriatic, gdje su se gosti mogli nakratko odmoriti od naporana rada i opustiti uz dobro jelo i piće te uživati u prekrasnom pogledu na Jadran i otoka.

Po završetku polugodišnjega sastanka, dio sudionika – uglavnom članovi Upravnoga odbora – odazvali su se pozivu HOTCC-a i sudjelovali kao predavači i voditelji radionica na 3. hrvatskom Cochrane simpoziju. U ovom slučaju doista je bila treća sreća i ovogodišnji simpozij je po svome programu i broju pozvanih predavača bio nesumnjivo najbogatiji dosad. Supredsjedatelj Upravnog odbora Kolaboracije, dr. Jonathan Craig, na uvodnom je plenarnom predavanju govorio o ulozi Cochrane kolaboracije u suvremenoj medicinskoj praksi. Nakon njega je dr. David Tovey govorio o svojim iskustvima kao glavnoga urednika Cochrane knjižnice, a zatim se oko 50 sudionika raspodijelilo u manje skupine za daljnji rad u desetak različitih radionica. Teme radionica bile su uglavnom vezane uz metodologiju izrade sustavnih preglednih članaka, npr. procjena rizika od otklona (engl. *bias*) u randomiziranim i nerandomiziranim kontroliranim istraživanjima, strategije pretraživanja literature i korištenje programa RevMan za

Expression of Appreciation

on behalf of the
Cochrane Collaboration Steering Group
to the members of the
Croatian Branch of the Italian Cochrane Centre
for hosting the Cochrane mid-year meetings
in Split from 27 March to 2 April 2011

[Signature]
Jonathan Craig
Co-Chair

[Signature]
Jeremy Grimshaw
Co-Chair

analizu podataka. Časopisni klub (engl. *journal club*) je bio namijenjen čitateljima Cochrane sustavnih pregleda, a jedna radionica je bila posvećena informacijskim potrebama krajnjih korisnika – pacijenata. Administrator stranice Cochrane.org je održao radionicu o mrežnim alatima u izradi Cochrane sustavnih pregleda, a stalni gost i mentor HOTCC-a, Peter Tugwell iz Centra za globalno zdravlje u Ottawi, je ponudio tijekom dviju radionica svoju pomoć kolegama iz Hrvatske koji već konkretno rade na izradi svoga Cochrane naslova, protokola ili sustavnoga pregleda.

Nekoliko dana uoči samog simpozija, 29. ožujka, na Medicinskom fakultetu u Splitu organiziran je i specijalizirani poludnevni tečaj meta-analize koji su vodili najugledniji svjetski stručnjaci iz toga područja: Doug Altman iz Oxforda i Julian Higgins iz Cambridgea. Tečaj je pohađalo petnaestak polaznika iz svih dijelova Hrvatske.

dr. sc. Dario Sambunjak, dr. med.,
Direktor Hrvatskoga Cochrane ogranka

Alessandro Liberati: Imate priliku biti predvodnici u razvoju regionalnih Cochrane aktivnosti

Hrvatski Cochrane ogrank je mnogo napora u organizaciju Polugodišnjega sastanka Cochrane kolaboracije. Koje je značenje toga događaja i koje implikacije on ima za naš ogrank, iz perspektive cijele kolaboracije?

Liberati: Polugodišnji sastanak je za Cochrane kolaboraciju vjerojatno jedan od najvažnijih događaja jer je to jedina prilika da se svi ljudi koji koordiniraju različite aktivnosti kolaboracije – izradu sustavnih pregleda, razvoj metodologija, upravljanje organizacijom – sastanu, razgovaraju i neometano donose odluke. U tom smislu, Cochrane kolaboracija ima dva glavna događaja godišnje. Jedan je Cochrane Colloquium, velika konferencija, koja je važna u znanstvenom smislu, ali nema tako specifičnu radnu atmosferu kao drugi glavni događaj – polugodišnji sastanak. Organiziranje polugodišnjega sastanka stoga je vrlo važno. Osim toga, to je obično prigoda da vodeći ljudi kolaboracije, koji rade diljem svijeta, sudjeluju na lokalnom znanstvenom skupu poput ovogodišnjega 3. hrvatskoga Cochrane simpozija. Stoga neću pretjerati ako kažem da je kolaboracija iznimno zahvalna svakom centru ili ogranku koji organizira polugodišnji sastanak.

Mnogi ljudi u Hrvatskoj koji ne znaju pojedinosti organizacije Cochrane kolaboracije pitaju se kako to da mi ovdje imamo Hrvatski ogrank Talijanskoga Cochrane centra. Koje je značenje toga da je hrvatski ogrank povezan s talijanskim centrom?

To je vrlo legitimno pitanje. Cochrane kolaboracija je od samih početaka shvatila važnost geografskih povezanosti. Stoga je upravo blizina na zemljopisnoj karti razlog međusobnoj povezanosti mnogih centara i ogrankova. Unutar Europe, na primjer, kada je Cochrane kolaboracija osnovana, prvi centar je bio onaj u Velikoj Britaniji, zatim se pojavio centar u Nizozemskoj, a nakon toga i u Italiji. Od tada je talijanski centar na neki način bio pozvan da pomaže ljudima u susjednim zemljama – npr. Njemačkoj, Španjolskoj i Francuskoj – da razviju tu inicijativu. Kao što znate, nema mnogo sličnosti između karaktera ljudi u Italiji i Njemačkoj, pa ipak je to bio način na koji se napredovalo. Stoga je i hrvatski ogrank povezan s talijanskim centrom uglavnom zbog geografske blizine. Nadamo se da smo barem donekle u mogućnosti pružiti potporu hrvatskom ogranku. Zbog jezičnih razlika to nije uvijek sasvim jednostavno, no jezik nije nepremostiva barijera. Također, mislim da se u znanstvenom radu većina kulturoloških razlika može prevladati.

Hrvatski ogrank dјeluje već tri godine – možete li komentirati njegov napredak i eventualno izraziti očekivanja za budućnost?

Od samoga početka, otkako surađujem s ljudima iz hrvatskoga ogranka, bio sam vrlo impresioniran njihovom posvećenosti. Znate, u mnogim zemljama nije lako pronaći posvećenost medicini zasnovanoj na dokazima. I u mojoj je zemlji veliki dio znanstvene zajednice vrlo tradicionalan. A mi radimo nešto novo, donosimo dokaze u medicinsku praksu i to je doista veliki izazov. Stoga su iznimno važni predvodnici, zagovornici, osobe koje imaju entuzijazam za tu ideju. I ono što sam ovdje primijetio od samog početka – na prvom simpoziju 2009., pa na drugom simpoziju prošle godine – da se povećava broj ljudi koji prima tu poruku. Naravno, potrebna vam je i određena strategija i vi ste već pokazali da strategija dјeluje, što je očito iz sve većega broja zainteresiranih ljudi. To potvrđuje i činjenica da ste bili u mogućnosti organizirati polugodišnji sastanak Cochrane kolaboracije, sa svim tim ljudima koji su došli sa svih strana svijeta. Zatim, idući korak

je značajnije uključenje sveučilišta, uključenje donositelja odluka... I u tom smislu smatram vrlo važnim da pokažete da ste u stanju nešto i ostvariti, kao što to doista i činite – jer sad već imate, ako se ne varam, nekoliko desetaka ljudi uključenih u izradu sustavnih pregleda, na različitim razinama uključenosti. To je vrlo važno – da možete ponuditi neki izvorni doprinos u određenom području. Nadalje, mislim da trebamo razmisiliti kako možemo zajedno djelovati ka boljem regionalnom uključivanju. Znamo da postoje ljudi zainteresirani za pokretanje Cochrane aktivnosti u zemljama koje su susjedi Hrvatskoj – npr. Slovenija i drugdje. Sada ima i ljudi u Grčkoj koji to žele raditi... Te zemlje su, po mom mišljenju, iza vas u tom pogledu. I tako vi možete, u suradnji s talijanskim centrom i cijelom kolaboracijom, biti predvodnici u razvoju regionalnih Cochrane aktivnosti.

Razgovarao:
dr. sc. Dario Sambunjak, dr. med.,
Direktor Hrvatskoga Cochrane ogranka

Akademski snobizam je ne priznavati sustavni pregled literature kao istraživanje

Razgovorom nas je počastio David Tovey, urednik Cochrane knjižnice

U ožujku se u Splitu održao polugodišnji sastanak Cochrane kolaboracije. Koja je važnost toga sastanka?

Tovey: Polugodišnji sastanak iznimno je važan za Cochrane kolaboraciju. Svake godine u listopadu sastajemo se na Cochrane kolokviju, koji je djelomično znanstvene, a djelomično organizacijske prirode, no prije svega to je jedna velika proslava. Polugodišnji sastanci razlikuju se od kolokvija po tome što su posvećeni uglavnom organizacijsko-poslovnim temama i u tom su pogledu od ključne važnosti za Cochrane kolaboraciju. Cochrane kolaboracija je slojevita, složena i na neki način virtualna organizacija koja ima različite razine vođenja. Primjerice, na razini sadržaja tu su uredničke skupine, glavno uredništvo i ja kao glavni urednik. Također, postoji upravljanje organizacijom – tajništvo kolaboracije, centri, ogranci, polja, pri čemu svaka od navedenih jedinica ima drugaćiju ulogu unutar Cochrane kolaboracije. Tako su uredničke skupine odgovorne za stvaranje sadržaja. Centri, ogranci i polja podupiru Cochrane kolaboraciju i medicinu utemeljenu na dokazima stvarajući uvjete za izobrazbu i praktičan rad, dakle, stanovitu infrastrukturu za izradu sustavnih pregleda. Stoga je okupljanje na polugodišnjem sastanku radi razgovora o strateškom i operativnom razvitu kolaboracije od iznimne važnosti. Doista mi je dragو što mogu biti ovdje: mjesto je izvrsno, jednako kao i hotel, no

zapravo je najvažnije to što su svi ti ljudi na jednom mjestu, što se mogu sastati, ponekad u manjim skupinama, ponekad svi zajedno. Ako razmislimo o svim tim dijelovima Cochrane kolaboracije, oni se svi okupljaju na polugodišnjem sastanku i duboko promišljaju kako nastaviti s radom i proširiti svoju poruku. Jer, znate, Cochrane kolaboracija se u mnogo čemu može smatrati vrlo uspješnom organizacijom, no postoje i područja gdje može biti bolja. A polugodišnji sastanak je prilika kada ne moramo razmišljati o punom znanstvenom programu, već se možemo usmjeriti isključivo na poboljšanje vlastitoga rada. To je smisao polugodišnjega sastanka.

Vi ste glavni urednik Cochrane knjižnice. Kad govorimo o glavnim urednicima, obično ih povezujemo s časopisima. Je li Cochrane knjižnica zapravo časopis i ako jest, o kakvoj se vrsti časopisa zapravo radi?

Tovey: To je zanimljivo, kad sam prvi put došao u Cochrane, nisam dovoljno cijenio činjenicu da se doista radi o časopisu. Vjerojatno sam tek u zadnje dvije godine shvatio koliko je važno da Cochrane kolaboracija prihvati ideju da je Cochrane knjižnica zapravo časopis, iako je nesumnjivo i više od toga. To je časopis jer redovito objavljuje nove brojeve, donosi nove članke i ima svoje čitatelje. Cochrane baza sustavnih pregleda ima i čimbenik odjeka. No, ona se razlikuje od svih ostalih časopisa po tome što je zapravo riječ o bazi znanja koja se stalno nastoji obnavljati. Primjerice, ako 2003. godine objavite sustavni pregled u *Lancetu*, malo je vje-

David Tovey

roatno da će ga netko pokušati ažurirati, a još manje da će takav ažurirani pregled biti opet objavljen u *Lancetu*. Suština Cochrane knjižnice kao baze znanja jest nastojanje da se prepozna ključna pitanja u zdravstvenoj skrbi i politici. Ona nije u potpunosti sveobuhvatna, ali nastoji to biti na način na koji obični časopisi nisu. Usto ima i funkciju održavanja i obnavljanja, što također nije karakteristično za ostale časopise.

Cochrane knjižica je mjeseca publikacija. Je li u svakom novom broju cijela baza podataka ili samo novoobjavljeni protokoli i sustavni pregledi?

Tovey: Cjelokupna baza podataka uvijek je dostupna. Svakim mjesecem objavimo 30 ili 40 novih preglednih članaka i sličan broj obnovljenih članaka koji potom ulaze u bazu podataka, zamjenjujući već postojeće. Izdanje koje se objavljuje svaki mjesec nije odvojeno od arhive. Svaki broj se uklapa u bazu podataka – baza je zapravo trajno aktivna mrežna stranica. Ono po čemu se Cochrane knjižica može smatrati časopisom jest da postoji periodicitet i da se novo izdanje objavljuje svaki mjesec. No, Cochrane knjižica je i jedinstvena po tome što sadrži elemente ne samo časopisa nego i medicinske baze podataka, baze znanja, pa čak i udžbenika.

U običnim časopisima uredništva su odgovorna za postupak recenzije, održavanje kvalitete izvještavanja, tehničku kvalitetu i slične stvari. Koja je uloga uredništva Cochrane knjižnice?

Tovey: U Cochrane kolaboraciji zapravo postoji 51 urednička skupina – svaka disciplina, svako područje ima svoju uredničku skupinu: koža, multipla skleroza, dišni putovi... Problem takvoga ustroja jest da se pojavljuju nedosljednosti i razlike među područjima. To i nije iznenađujuće, jer u nekim područjima postoji veliki broj primarnih istraživanja, dok u drugima to nije slučaj. U nekim područjima studija sa 50 ispitnika smatra se velikom, dok u drugim područjima velike studije imaju i do 50 tisuća ispitanika. Neka se područja bave

javnim zdravstvom i nekliničkim pitanjima, dok druge zanimaju sasvim klinički problemi. Tako da neminovno postoje razlike među uredničkim skupinama. No, mi želimo postići da svatko tko pristupi Cochrane sustavnom pregledu može računati na određeni zadovoljavajući standard. Uloga glavnog urednika je da uspostavi procese osiguranja kvalitete, procese koje će svi razumjeti i prihvati. I prema kojima se svaki sustavni pregled može provjeriti i ocijeniti. Dakle, veći dio moga posla je osigurati kvalitetu i dosljednost Cochrane sustavnih pregleda, bez obzira s kojom su uredničkom skupinom izrađeni.

Također, moja je uloga osmislati kako se iz Cochrane knjižnice mogu stvoriti dodatni proizvodi. Iako bismo mi možda željeli da ljudi jednostavno pristupe Cochrane knjižnici i preuzimaju sustavne preglede, znamo da se Cochrane sustavni pregledi koriste u različitim kontekstima i na različite načine: u smjernicama, elektroničkim udžbenicima poput *Up-to-Date* i *GP-Notebook*, časopisima i drugdje. Mnogi od njih koriste Cochrane sustavne preglede za izradu svojih sadržaja, pa je dio moga posla pomoći u razvoju različitih dodatnih proizvoda koji će biti korisni u prijenosu znanja. I približiti sadržaj Cochrane knjižnice krajnjim korisnicima. To se odnosi na kvalitetu naše mrežne stranice, prilagodbu sadržaja različitim publikama, uporabu telekomunikacijskih tehnologija i slično.

Očigledno je da postoje različiti potencijalni korisnici Cochrane knjižnice. Imate li možda neke prijedloge na koji bi način različiti korisnici mogli najbolje koristiti Cochrane knjižnicu? Na primjer, imamo liječnike kliničare, znanstvenike, studente, pacijente. Oni se u svojim informacijskim potrebama međusobno razlikuju.

Tovey: Veća diferenciranost i omogućavanje prilagodbe Cochrane knjižnice individualnim potrebama dio je našega projekta za knjižnicu u idućih nekoliko godina. Već sada postoje sadržaji koji su namijenjeni različitim korisnicima. Sažetci na jednostavnom jeziku (engl. *plain language summary*) namijenjeni su ponajprije korisnicima zdravstvene skrbi, pacijentima, no znamo da i mnogi liječnici smatraju te sažetke korisnima. Iz njih možete saznati zašto je određeno pitanje važno, kojim se zdravstvenim problemom sustavni pregled bavi i što je pronašao o toj temi – a sve to jednostavnim riječima koje bi trebale biti razumljive svima. Postoje i uobičajeni sažetci, koji detaljnije prikazuju metode i rezultate sustavnoga pregleda. Mnogi liječnici u klinici imat će priliku pročitati samo te sažetke, stoga oni moraju biti što bolji. U tom smislu uveli smo i jednu novost – tablicu sažetka rezultata (engl. *summary of findings table*), u kojima se sve više kliničara dobro snalazi. Kliničari, jednakim kao i pacijenti, od sustavnoga pregleda očekuju ne samo da im pomogne u donošenju odluke nego i da podastre razloge za takvu odluku. Ako razmišljate o određenoj terapiji, rezultati se ne bi

smjeli odnositi samo na pitanje "je li ovaj lijek učinkovit", već morate razmatrati i šire, uzeti u obzir korist i štetu, različite ishode – produžuje li lijek život, poboljšava li simptome, čini li život kvalitetnijim, koje su opasnosti njegove primjene? Ne radi se o pitanjima "koji", već "zašto"? Kliničari i pacijenti žele znati – za određenu terapiju ili usporedbu, npr. X u usporedbi s placeboom ili X u usporedbi s Y – koji su važni ishodi i postoji li učinak. Ako učinak postoji, koji je njegov smjer, koja je njegova veličina i koliko je naša procjena pouzdana. Mi zapravo moramo prikazati prilično složenu informaciju, a to želimo učiniti jednostavnim, pristupačnim rječnikom. Tablice sažetka rezultata razvijene su kako bi se osobito kliničarima pomoglo da lakše izvuku ključne informacije iz Cochrane sustavnih pregleda, informacije koje će im pomoći u donošenju odluka o zdravstvenoj skrbi. S druge strane, znanstvenici su spremniji proučavati metode, razumjeti grafikone raspona pouzdanosti (engl. *forrest plot*), razmotriti stupanj heterogenosti među studijama uključenima u sustavni pregled. Oni obično žele detaljnije informacije. Studenti bi mogli biti zainteresirani za rezultate, čitanje sažetka. No, njima bi posebno mogli biti zanimljivi uvodni odjeljci sustavnih pregleda, koji objašnjavaju zašto je određeno pitanje važno, koje su druge terapijske opcije, kako odabrati između tih opcija, koje su značajke proučavane intervencije. Možda bi bilo idealno da se Cochrane sustavni pregledi objavljuju u različitim oblicima kako bi se zadovoljile potrebe različitih korisnika. No, zapravo su ti članci dobro razdijeljeni – njihova je struktura takva da različiti korisnici mogu u njima pronaći sadržaje u kojima će se moći snaći i nešto iz njih naučiti.

Prema mojojem iskustvu, neke osobe, čak i iz akademskih kruševa, ne vide sustavne pregledne članke kao vrstu istraživanja. Kako to tumačite?

Tovey: Mislim da je to zapravo stanoviti akademski snobizam, koji mi nije sasvim jasan. Izrada sustavnog pregleda nije isto što i provođenje kliničkoga istraživanja, koje zahtijeva specifične vještine i resurse. No, nije da se istraživanjem mogu nazvati samo klinički pokusi. Mislim da je jedan od problema što mi obično govorimo o autorima sustavnih pregleda, umjesto da ih nazivamo istraživačima. Kada razmislite o tome što oni zapravo rade – potrebna je visoka razina tehničkih vještina i epidemiološkoga razumijevanja kako bi se sustavno pretražila literatura, odabrale i kritički ocijenile relevantne studije, izvadili i obradili podatci, prepoznao utjecaj otklona (engl. *bias*) na pouzdanost rezultata. U izradu sustavnih pregleda mora se uložiti ogromna količina kvalitativnoga i kvantitativnoga intelektualnog npora. Smatram da oni koji to ne mogu prihvati kao izvorno istraživanje čine to zbog nedovoljnoga poznavanja metodologije sustavnih pregleda. Lako je nešto proglašiti jednostavnim, osobito ako to ne poznajete. Na prvi pogled može se činiti jednostavnim

– uzmete u obzir sve podatke i napišete nešto o tome. No, sustavni pregled ima mnogo ključnih koraka, od kojih su svi tehnički dosta zahtjevni. Stoga to i jest oblik istraživanja, nije isto što i klinički pokus, ali nije isto što i kvalitativna sinteza. Ako dobro proučite ono od čega je sustavni pregled izgrađen, teško je osporiti da je riječ o istraživanju. Barem ja tako mislim, ali naravno – ja sam u tom pogledu pristran.

I pitanje za kraj: svida li Vam se posao glavnoga urednika Cochrane knjižnice?

Tovey: Nekad sam radio kao lječnik opće prakse u Londonu i taj mi se posao svidićao, no kada usporedim svoj život onda i sada: danas radim s ljudima iz čitavoga svijeta, pri čemu susrećem vrlo sposobne ljude. Gdje god da odem, upoznajem osobe koje rade nevjerojatne stvari. Moj posao je da se pobrinem kako bi se stvorilo okruženje koje im pomaže u izradi tih fantastičnih preglednih članaka. Mene zapravo ne zanimaju metode, ja nisam metodolog. Mene zanima klinička skrb, odnosno zanima me imaju li lječnici u Londonu ili lječnici u Hrvatskoj na dohvatu ruke informaciju koja će im pomoći pri donošenju ispravnih odluka kod liječenja pacijenata. Konačno, ja sam lječnik, što znači da brinem o tome da pacijenti dobiju dobru skrb kojoj vjeruju i koju razumiju. Smatram da Cochrane knjižnica tome uvelike pridonosi i to je moja strast. Statistike, zamršenosti epidemioloških metoda važni su dok služe primarnoj svrsi, a to je klinička skrb. Vi vidite i čujete da se neki lijek daje ljudima u Londonu ili diljem svijeta, a to je ponekad slučaj jer lječnici i pacijenti imaju nerealna očekivanja u vezi liječenja. Cochrane pokušava ponuditi realna očekivanja. Na primjer, od 100 ljudi koji se podvrgnu liječenju, kod njih pet će se pojavit bolest, u usporedbi s njih 10 koji se nisu podvrgli liječenju. To je jako korisna informacija. Još dok sam liječio, sjećam se, ljudi bi mislili – ako se podvrgnu liječenju, 100% sigurno će se izlječiti. Ako je to vaš mentalni sklop, onda to može biti problem. Lječnici su u određenoj mjeri zaslužni za takav stav jer su ponekad preoptimistični što se tiče nekih vrsta liječenja. Kada liječenje ne pomaže, nije iznenađujuće da ljudi gube vjeru u zdravstvene sistave. Jako mi je stalo da ljudi donose razumne odluke kad je liječenje u pitanju. Posao kojim se ja bavim u najmanju ruku teži tome.

Razgovarao:
dr. sc. Dario Sambunjak,
Direktor Hrvatskoga Cochraneogra

Sapunica "zgrade B i C": davno počelo, a nikako da završi

Izgradnja zgrada B i C našega fakulteta počela je davnog 1. kolovoza 2008. godine polaganjem kamena temeljca. Od tada pa do dana današnjeg mijenjali su se ministri, dekani i prodekan, a naše zgrade nikako kraju. I uvjek se postavlja isto pitanje: kada će više biti gotovo?

Pa evo odgovora: uz sve probleme koji nas prate od samoga početka (podzemnih voda i našega nadaleko poznatoga olimpijskog bazena) pa do dana današnjeg (elementarne nepogode i poplave od 23. srpnja 2011. godine), završetak se ipak polako, ali sigurno bliži kraju. Ugovoren rok izgradnje je istekao 26. lipnja 2011. Izvođač je prije isteka roka podnio zahtjev za produženje do 15. rujna 2011., što im je zbog određenih razloga i odobreno.

I kada smo se ponadali da će napokon ipak biti gotovo prije početka nove akademске godine, došao je 23. srpnja i elementarna nepogoda koja je pogodila cijelu Dalmaciju, pa tako i zgrade našega fakulteta. Poplavljeni su podrumi i uskladištena oprema u podrumima koja je potpuno uništena. Nakon toga izvođač zbog objektivnih razloga (isušivanje vlage iz zgrade B) i više sile traži još jedno produženje roka izgradnje do 15. studenoga 2011., koje mu je na kraju ipak odobreno od strane investitora (Sveučilište u Splitu).

I evo, na kraju je meni pripala čast da vas sve obavijestim da se kraj sapunice pod nazivom "Zgrade B i C Medicinsko-ga fakulteta u Splitu" bliži kraju te da je zadnja epizoda na rasporedu 15. studenoga 2011. godine. O točnoj satnici zadnje epizode obavijestit ćemo vas naknadno putem medija.

Filip Klarić-Kukuz, dipl. iur.,
Služba za izgradnju i održavanje

Hrvatska zaklada za znanost u gostima

U Hrvatskoj su trenutno istraživačima na raspolaganju jedino projekti Hrvatske zaklade za znanost (HRZZ). Zaklada je početkom ljeta raspisala novi krug natječaja, čiji je rok prijave u listopadu 2011. pa smo stoga na Fakultet pozvali predstavnike Zaklade. Lovorka Barać Lauc, direktorka Hrvatske zaklade za znanost, prezentirala je Zakladi i njene programe, a dr. sc. Ivica Vilibić, zaposlenik Instituta za oceanografiju i ribarstvo i član Znanstvenoga odbora za prirodne znanosti HRZZ-a prezentirao je način rada znanstvenih odbora Zaklade.

Zaklada je osnovana 2001. godine, prvi Upravni odbor imenovan je 2003., a 2005. godine raspisani su prvi programi. Do danas je Zaklada raspisala više od 20 natječaja i finansirala više od 400 projekata. Ove je godine za raspisane programe predviđeno 40 milijuna kuna.

Izmjenama i dopunama Zakona o Zakladi 2010. godine promijenjeno je ime Zaklade. Prethodni naziv Hrvatska zaklada za znanost, tehnologiski razvoj i visoko obrazovanje Republike Hrvatske (NZZ) zamijenjen je kraćim – Hrvatska zaklada za znanost (HRZZ). Upravni odbor sada čini 9, umjesto ranijih 7 članova. Promijenjen je način imenovanja članova Upravnog odbora i predlagatelji. Novost su i Znanstveni odbori za različita područja istraživanja. Znanstveni odbori provode evaluacijski postupak, predlažu Upravnom odboru projekte za financiranje, predlažu nove programe ili prilagodbe novih programa, nadgledaju provedbu programa, nadziranje financiranja znanstvenih istraživanja te predlažu primjene znanstvenih ishoda.

HRZZ je dužna financirati prioritetne projekte od strateške važnosti za državu. Čim je uspostavljen novi Upravni odbor, temeljem aktualne verzije Zakona, raspisani su i natječaji za nove znanstvene odbore. Sedam natječaja dostupno je znanstvenicima u jesenskom roku: stipendije za doktorande

i postdoktorske stipendije, projekti za izgradnju strukovnog nazivlja, uspostavne potpore, partnerstvo u istraživanju te istraživački projekti i programi.

Prezentacija je održana na Medicinskom fakultetu u Splitu, ali su na nju bili pozvani znanstvenici s cijelog Sveučilišta u Splitu. Vijećnica Fakulteta bila je premala za mnoštvo zainteresiranih istraživača sa svih sveučilišnih sastavnica. Sudeći po interesu kolega, Zaklada će biti zatrpana splitskim prijavama projekata.

Nakon prezentacije predavači su odgovorili na brojna pitanja publike. Najvažnija poruka koju su htjeli prenijeti nazočnima jest da se svi zaposlenici i suradnici HRZZ-a trude na praviti procjenu projekata na maksimalno objektivan način, pri čemu se iznimno pazi na izbjegavanje sukoba interesa i angažiranje međunarodnih recenzenata.

Nadam se da je prezentacija pomogla našim znanstvenicima da se što bolje pripreme za jesenske rokove HRZZ-a za prijavu projekata. Sretno svima!

doc. dr. sc. Livia Puljak

Ljetna škola znanstvene komunikacije 2011.

Ljetna škola

Od 22. do 26. kolovoza 2011. godine na Medicinskom fakultetu u Splitu po treći je put održana Ljetna škola znanstvene komunikacije. Škola je bila namijenjena polaznicima doktorskih studija koji rade na objavi rezultata svojih istraživanja u međunarodnim znanstvenim časopisima s recenzijom, a njezini glavni ciljevi ostali su usvajanje znanja i vještina o postupku publiciranja u znanstvenim časopisima i aktivnostima koje taj postupak uključuje; o osnovnoj građi članka i temeljima znanstvenoga pisanja zasnovanih na dokazima; o prikazivanju rezultata istraživačkoga rada, uključujući i osnove statističkoga razmišljanja; o odgovornoj provedbi znanstvenoga istraživanja i znanstvenoj čestitosti te o komunikaciji s uredništvom časopisa.

Druženje nakon prezentacije: Lana Bošnjak, dipl. ing, dr. sc. Lovorka Bać Lauc – direktorica Hrvatske zaklade za znanost, prof. dr. sc. Janoš Terzić, doc. dr. sc. Livia Puljak

Kroz rad Ljetne škole polaznici su upoznali i praktično radili na različitim aspektima znanstvene komunikacije – od kratkoga sažetka za znanstveni skup preko kratkoga usmeno izlaganja pred znanstvenom publikom do pisanja originalnoga znanstvenog članka za časopis. Glavni oblik rada Ljetne škole znanstvene komunikacije bio je tzv. "klinika za članke" (*Paper Clinic*) – praktične grupe u kojima se sustavno raspravljalo o svim dijelovima konkretnih znanstvenih člankova koje su napisali polaznici Ljetne škole. Na taj su način polaznici ne samo učili na vlastitim podatcima nego su dobili korisne upute za poboljšanje člankova prije slanja u časopis te se upoznali s detaljima recenzijskoga i uredničkog rada u znanstvenom časopisu.

Posebna vrijednost škole bila je i u tome što su polaznici iz različitih istraživačkih područja imali priliku upoznati specifičnosti znanstvene komunikacije u različitim znanstvenim područjima. Ove je godine interdisciplinarnost bila posebno naglašena, s polaznicima iz područja biotehnologije i medicine sve do prava, arheologije, fonetike i povijesti umjetnosti.

Polaznici Ljetne škole bili su studenti doktorskih studija s četiriju hrvatskih sveučilišta – Zagreb, Rijeka, Split i Zadar, a posebna vrijednost Ljetne škole jest sudjelovanje šestero polaznika iz inozemstva, što je potvrda ugleda i vrijednosti koje je Ljetna škola stekla tijekom svojega dosadašnjeg postojanja. Stoga možemo smatrati da smo uspjeli u internacionalizaciji Ljetne škole, koja je postala prepoznatljiv hrvatski brand u međunarodnoj znanstvenoj zajednici.

Prvi dan predavanja

Zadnji dan predavanja

Dobitnik nagrade za savršeno ljestvilo koje sve dijelove članka drži na okupu: kolega Davor Nikolić s Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koji proučava brzalice u hrvatskom jeziku. Nagradnu igru osmisili su i proveli kolege s Kineziološkog fakulteta iz Zagreba (s lijeva): Željko Pedišić, Tatjana Trošt Bobić i Zrinka Greblo.

Predavači na Ljetnoj školi bili su glavna urednica časopisa *Croatian Medical Journal*, prof. dr. sc. Ana Marušić, statistički urednik časopisa i istraživač iz područja psihologije, dr. sc. Darko Hren, doc. dr. sc. Dejan Vinković s Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Splitu te prof. dr. sc. Ida Raffaelli, glavna urednica časopisa *Suvremena lingvistika*. Strani predavači bili su stručnjaci iz područja znanstvene komunikacije: dr. sc. Elizabeth Wager, predsjednica udruge Committee on Publication Ethics, dr. sc. Les Olson, stručnjak za medicinu utemeljenu na dokazima i medicinsku humanistiku, WHO, Švicarska, te prof. dr. sc. Christopher Palmer, profesor medicinske statistike na Sveučilištu Cambridge.

Budući da su organizatori još u prošloj Ljetnoj školi uvidjeli koliko je važna komunikacija polaznika s predavačima i nakon službenoga dnevnog rada škole, pokušali su *Ljetnu školu* pretvoriti u cijelodnevno događanje koje je istodobno i ugodno i konstruktivno, usmjereni na razvoj svih komunikacijskih vještina polaznika i razmjenu iskustva s predavačima. Stoga je, kako bi se međusobno upoznali svi polaznici i predavači, bila organizirana zajednička večera i razgledavanje grada s turističkim vodičem. Kako su svi polaznici bili smješteni u istom prostoru, nedaleko od smještaja predavača, polaznici su sami organizirali zabavna druženja u večernjim satima u koja su uključili i zanimljivu nagradnu igru koja je bila povezana s radionicom. Nagrade su bile superljepilo za savršeno prijanjanje dijelova članka, čarobno Kinder jaje za snagu misli, uže za vježbu preskakanja prepreka do publikacije i čarobna lopta sa svim odgovorima o znanstvenom publiciranju. Razmislite i vi o ljetu sa znanstvenim člankom – možda je to mjesto za sređivanje svih onih prekrasnih podataka koji čekaju svoje mjesto u izvrsnim znanstvenim časopisima!

Lana Bošnjak, dipl.ing.
Ured za znanost

Zbor Splitski liječnici pjevači traži nove glasove (dobrodošli su i stomatolozi)

Zbor Splitski liječnici pjevači u potrazi je za novim glasovima, posebice tenorima i basovima, te se pozivaju svi zainteresirani liječnici i studenti da se jave na audiciju. Dobrodošli su i stomatolozi.

Zbor Splitski liječnici pjevači jedan je od rijetkih cehovskih zborova u Hrvatskoj. Osnovan je 1988. godine, a danas su u zboru još uvijek trojica članova te prve postave. Kroz zbor je u dvadeset i tri godine prošlo više od stotinu pjevača, nastupali smo u zemlji i inozemstvu, često humanitarno, posebice za vrijeme Domovinskoga rata za nabavu prijeko potrebne opreme, lijekova i uredaja za splitsku bolnicu. Zbor je 1992. nastupio u Dubrovniku za vrijeme policijskoga sata, a sljedeće godine u Livnu pod zvukom granata. Nastupali smo i u inozemstvu, u Njemačkoj, Italiji, Sloveniji, BiH, Crnoj Gori, Švicarskoj i Mađarskoj, uglavnom u organizaciji naših veleposlanstava i konzulata. Snimili smo i nekoliko nosača zvuka, kazeta i CD-ova, te video-zapis iz Rima.

Na repertoaru zpora su svjetovne i duhovne pjesme domaćih i stranih kompozitora, klapske, zabavne, gospel, duhovne, arije iz opera i opereta, pop i rock obrade. Nastupali smo i s Goranom Karanom, kao i s brojnim solistima opere HNK Split. Također smo nastupali zajedno sa zborom zagrebačkih liječnika, kao i mješovitim zborom riječkih liječnika i liječnica, te splitskih medicinskih sestara. Posebna zanimljivost su i Božićni koncerti zpora, najčešće organizirani u crkvi Gospe od Zdravlja, a za godišnjice u HNK Split,

uvijek iznimno dobro posjećeni. U kratkoročnim planovima veliki su koncerti diljem Lijepe naše, ali i koncerti u Austriji i Nizozemskoj.

Zadnje dvije godine zbor vodi maestro Blaženka Juračić, glazbeni znalač, te su pod novim vodstvom pjevači dobili novi zamah. Glasovirsku pratnju godinama osigurava prof. Rozarija Samodol, a zabavu na putovanjima, koja je posebna stavka i obilježje zpora, dio pjevača koji se naziva "Ološ", uglavnom mlađi članovi, danas na čelu s aktualnim i bivšim predsjednikom, koji se brinu za smijeh i nered. Stoga, sve zainteresirane liječnike i studente koji vole glazbu i misle da znaju pjevati pozivamo da nam se priključe i osiguraju budućnost jednoga od najzanimljivijih pjevačkih zborova u Hrvatskoj. Splitski liječnici pjevači dokaz su da humanost, glazba i zabava mogu zajedno.

Svi zainteresirani koji bi se htjeli priključiti radu zpora Splitski liječnici pjevači mogu doći svakog utorka u 19:30 h u Veliku predavaoniku zgrade Temeljnih medicinskih znanosti, gdje se održavaju probe. Također, više informacija mogu dobiti kod kolega studenata koji pjevaju u zboru: Andrije Babića, predsjednika Studentskoga zpora na broj 0959077035, Ante Mihovilovića, studentskoga pravobranitelja na broj 0955527710 i Ivana Šimundže, zamjenika studentskoga pravobranitelja na broj 0914105102.

Zdeslav Benzon, dr. med.
Predsjednik zpora Splitski liječnici pjevači

**DIPLOMIRALI
STUDIJ MEDICINA
OD 20.2.2011. DO 15.9.2011.**

1. Stanković Gordana (Buzov)
2. Petrić Ana
3. Bogdan Pleština Martina
4. Muslim Ivana (Bebić)
5. Ćaleta Marina
6. Karabuva Svjetlana
7. Žaja Ivan
8. Šarčević Darija-Marija
9. Šarić Lenko
10. Odak Marija
11. Meštrović Antonio
12. Parat Tihana
13. Mizdrak Ivan
14. Jurčević Ante
15. Jerković Ivan
16. Medić Nina
17. Jerić Milka
18. Runtić Branka
19. Iličić Zdravka
20. Vrkić Ivona
21. Došenović Svjetlana
22. Jerković Kristian
23. Šarić Ana
24. Jeličić Antonia

25. Žindović Antonija
26. Bulaš Maria
27. Odak Zdravko
28. Balajić Karolina
29. Bogdan Ivana
30. Matutinović Željana
31. Malvić Kristina

**DIPLOMIRALI
STRUČNI STUDIJ
FIZIOTERAPIJA
OD 6.4.2011. DO 14.7.2011.**

1. Džeko Tomislav
2. Šumanović Bruno
3. Grčić Matko
4. Hrstić Antonella
5. Budimir Bekan Antonia
6. Tranfić Meri
7. Soko Josip
8. Čavlina Teo
9. Dilber Jozo
10. Bodrožić Igor
11. Tomaš Marina
12. Pleić Tomas
13. Matetić Iris
14. Popović Kristina

**DIPLOMIRALI
STRUČNI STUDIJ
SESTRINSTVO
OD 27.9.2010. DO 20.7.2010.**

1. Džimbeg Monika
2. Čalušić Sanja
3. Bulaić Branko
4. Samodol Anita
5. Bralić Ante
6. Bulić Helga
7. Jukić Blanka
8. Jakoliš Jelena
9. Karačić Jasna

DOKTORIRALI

1. Kalibović Govorko Danijela, 25. 3. 2011.
2. Omrčen Tomislav, 13. 4. 2011.
3. Dajak Slavica, 12. 5. 2011.
4. Boban Marijo, 25. 5. 2011.
5. Bakija Konsuo Ana, 16. 6. 2011.
6. Stipišić Angela, 17. 6. 2011.
7. Pivac Nediljko, 16. 6. 2011.
8. Brešković Toni, 12. 7. 2011.

MAGISTRIRALI

1. Nonković Diana, 21. 4. 2011.
2. Ninčević Jasna, 26. 4. 2011.
3. Meštrović Jakov, 9. 6. 2011.

Dragi prijatelju Ivo,
predlažem da nakon
ovih predavanja
svi zajedno
krenemo u Europu.

Impressum

Glasnik Medicinskoga fakulteta u Splitu

ADRESA: ŠOLTANSKA 2, 21000 SPLIT

E-MAIL: GLASNIK@MEFST.HR

Glavna urednica:

Livia Puljak

Studentska urednica:

Slavica Jurić

Uredništvo:

Ana Čulina

Ivica Grković

Nataša Musap

Ana Utrobičić

Lektorica:

Josipa Korljan

josipa.korljan@gmail.com

Dizajn i prijelom:

Jadranka Bošnjak

Tisak:

Slobodna Dalmacija

Naklada:

500 primjeraka

Split, listopad 2011.